

Luterilainen

N:o 4 2022 ❄ 1926 — 2022 ❄ 97. VUOSIKERTA

**Jos te pysytte minun sanassani, niin te
totisesti olette minun opetuslapsiani;
ja te tulette tuntemaan totuuden,
ja totuus on tekehä teidät vapaiksi.**

Joh. 8:31, 32

MARTTI LUTHER

Onni ja onnettomuus

”Päätöksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne kaikki ovat palvelijoitasi.” Ps. 119:91

On tapana kysyä, kuinka kaukana onni ja onnettomuus ovat toisistaan. Järjen täytyy tässä aina joutua häpeään. Totta on: ei voi tietää onnen ja onnettomuuden olevan niin lähellä toisiaan; se täytyy uskoa. Joosefin ollessa vankeudessa esimerkiksi näytti siltä, kuin hän olisi jäänyt sinne iäksi; mutta Jumalan taholla oli jo päätetty, että kaikkien polvien tuli notkistua hänen eteensä. Samoin kuin siis elämä ja kuolema ovat toisiinsa suljettuna, jopa jo ovat käsillä: elämä kuolemassa, onnettomuus suurimmassa onnessa, köyhyydessä ja kurjuudessa rikkaus, ilo ja riemu,

ja turvallisimmassa elämässä silmänräpäyksessä kuolema, samoin käy kuollessamme: me käymme kuolemaan, aivan kuin siihen iäksi jäisimme, mutta silmänräpäyksessä viimeinen päivä tulee, ja silloin saamme sanoa: Nyt minä elän iäti! Tämän Herra näyttää meille monin esikuvin: hän alentaa ja ylentää, ja kaikessa käy yhä hänen sanansa mukaan, ettemme omin neuvoin tekisi mitään, vaan jättäisimme kaiken hänen haltuunsa. Jokainenhan kyllä omassa elämässään saa kokea ja jokaisen täytyy tunnustaa, ettei mikään tapahdu meidän ajatustemme ja suunnitelmienne mukaan.

*Martti Luther
Mannaa Jumalan lapsille*

N:o 4 2022

Kristuksen jumaluus ja ihmisyyys

Ihmiseltä puuttuu luonnostaan Jumalan edessä kelpaava vanhurskaus eli laintäyttämys. Hänen syntisyytensä on täydellistä hengellistä turmelusta eli perisyntiä sekä siitä johtuvia tekosyntejä (Room. 3:10-18), niin että hänellä ei ole mitään mahdollisuutta lunastaa itse itseänsä tai toinen toistansa (Ps. 49: 8-9) eikä siihen myötävaikuttaa, vaan hän on synteihinsä kuollut (Ef. 2:1). Turmeltunut ihminen ei myöskään tunne tietä Jumalan tykö (1 Kor. 2:9). Laki tuomitsee ihmisen ja synnyttää synnintunnon ja tukkii ihmisen suun puolustelevalta vastaväitteiltä (Room. 3:19-20). Jokainen on luonnostaan Jumalan vihan alainen (Ef. 23; Joh. 3:36) ja iankaikkisen kadotuksen ansainnut (Room. 5:16,18; Matt. 7:13; 2 Tess. 1:9).

Lunastajamme jumalinhimillinen persoona

Tätä onnetonta, täysin avutonta ja pahaa ihmisparkaa Jumala rakasti lähettämällä oman Poikansa Jeesuksen Lunastajaksemme. Jeesuksen persoona on ainoa laatuaan sikiämisestä alkaen: Hän on samalla kertaa ja samassa yhdessä persoonassa tosi Jumala ja tosi ihminen. Tätä hän on yhä edelleenkin taivaaseen astumisensa jälkeen. On huomattava, että Jumala tuli ihmiseksi eikä ihminen tullut jumalaksi. Elisabet kutsui odottavaa neitsyt Mariaa ”Herransa äidiksi” (Luuk. 1:43). Lankeemuksessa ihminen halusi päästä Jumalan tasalle. Lunastuksessa Jumalan Poika tuli ei vain ihmisten tasalle, vaan todella persoonallisesti ihmiseksi, kuitenkin jumaluuttaan menettämättä. Hän on meidän Vapahtajamme molempien luontojensa puolesta yhdessä persoonassa, kuten Jeesus itse lausuu: ”Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi. Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta” (Joh. 6:50-51).

Tästä samasta jumalihmisestä Paavali lausuu: ”Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan” (Gal. 4:4). Jumalan Pojan ihmiseksi tulo on siis Raamatun mukaan syy-yhteydessä lunastuksemme kanssa. Milloinkaan ei ole ollut pelkkää ihminen Jeesus Nasaretilaista, vaan hän on sikiämisestään lähtien samalla ollut tosi Jumala. Hän oli Herra äitinsä kohdussa (Luuk. 1:43) ja hän oli ”elämän ruhtinas”, joka tapettiin (Apt. 3:11). Sanat ”he katsovat minun, jonka ovat lävistäneet” on sanottu Herra Sebaotista (Sak. 12:10; Joh. 19:37; myös Ilm. 1:7,8).

Raamattu itse osoittaa, että lunastukseen olivat välttämättömät sekä Kristuksen jumaluus että ihmisuus. Raamattutodisteita: Jumaluutta koskien: ”...kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta” (Room. 5:10). Ihmisyyttä koskien: ”Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä” (1 Tim. 2:5-6). Molemmat: ”Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1 Joh. 1:7). ”Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan” (2 Kor. 5:19). Pelkkä ihminen ei olisi lunastukseen pystynyt (Ps. 49:8,9), mutta ihmisen kuului täyttää Jumalan vanhurskauden vaatimukset ja hyvittää synti. Kristus tosi Jumalana jaksoi suorittaa vaativan lunastustyön ja tosi ihmisenä hän saattoi tulla lain alaiseksi, kärsiä ja kuolla. Tämä Kristus on lunastuksemme hinta.

Markku Särelä – Kristuksen kuuliaisuus

Luther ja evankeliumi luvut 17 ja 18

Evankeliumin arvo ja sen tuomia siunauksia

2482. Lopulta tulee tästä Isän tuntemisesta ja sanasta seurata, että voimme sanoa sydämissämme iloisesti ja epäröimättä, että olemme Jumalan lapsia ja että meillä on ystävällinen, armollinen Isä. Sillä Kristuksen virkaan kuuluu, että hän tekee meidät aivan varmoiksi niin, että odotamme varmasti Jumalalta kaikkea rakkautta ja armoa. Odotamme häneltä sellaista rakkautta, jolla hän on iankaikkisesta iankaikkiseen rakastanut ainoaa Poikaansa, Kristusta, niin että se on rakkautta Kristukseen ja Kristuksen tähden. Lyhyesti sanoen: ylitsevuotava, iankaikkinen rakkaus, jota yhdenkään ihmisen sydän ei voi käsittää. Katsohan, tämä on mainio, sanoin kuvaamaton kirkkaus, joka on meille Kristuksessa annettu, mutta se on yksinomaan sanassa ja uskossa niin kauan, kunnes voimme nähdä sen tuonpuoleisessa elämässä läsnä olevana silmiemme edessä. W2 VIII, 837.

2483. Evankeliumi ottaa pois kauhun osoittamalla ja asettamalla eteemme Välimiehemme ja Esi-rukoilijamme, Jumalan Pojan, ja täyttää sydämen varmalla luottamuksella Jumalan laupeuteen. Sitteen se lohduttaa sydäntä ristissä ja ahdistuksessa, tekee pelottomaksi ja rohkeaksi, iloiseksi ja reippaaksi hädässä ja vaaroissa, kuten apostolien esimerkit osoittavat. W2 VI, 1636.

2484. Evankeliumi täyttää sydämen ilolla ja hilpeydellä, koska se tuo mukanaan varman anteeksiantamuksen synneistä. W2 VI, 1570.

2485. Evankeliumi saarnaa Isän Jumalan laupeudesta ja iankaikkisista hyvistä teoista, joka on antanut Poikansa uhriksi, ja Pojan teoista, joka on vuodattanut verensä meidän syntiemme tähden, ja Pyhän Hengen teoista, joka syyttää sydämiin luottamuksen Jumalaan Kristuksen kautta. Sen tähden sydämet puhkeavat Jumalan kiitokseen, ylistävät hänen hyvyytään ja kiittävät häntä, kun ne katselevat tätä Jumalan laupeuden ja hyvyyden rikkautta, sekä luopuvat ennemmin hengestään kuin tästä tunnustuksesta. W2 VI, 1568.

2486. Evankeliumi, joka tuo meille Isän helmasta tämän Vanhurskauden opettajan, on vahvaa ruokaa, joka täyttää vatsan, tekee kylläiseksi ja ottaa pois nälän. Kun näet sydämet katselevat, kuinka Jumalan Poika on tullut uhriksi meidän edestämme, he löytävät levon tässä uhrissa, täytyvät ilolla ja heillä on lohdutus, joka on varma itse kuolemassakin. Sillä tulisiko sen pelätä synnin edessä, joka tietää, että Kristus, Jumalan Poika, on hyvittänyt synnin ristillä? Tulisiko sen pelätä kuolemaa, joka tietää, että Kristuksen kautta tie on avattu elämään? W2 VI, 1567.

2487. Evankeliumilla on se ihana maine, että profeetta sanoo sitä "valoksi". Sillä siellä, missä ei ole evankeliumia, ei ole synnin tuntemusta. Missä ei tunneta syntiä, siellä ei myöskään voi olla vanhurskautta. Missä ei ole vanhurskautta, ei ole elämää. Missä ei ole elämää, siellä on kuolema. Missä on kuolema, siellä on synti, helvetti ja perkele. W2 VI, 776.

2488. "Ilahduttaa sydämen" (Ps. 19:8), sillä evankeliumi lohduttaa arat, masentuneet ja ahdistuneet omattunnot. W2 V, 1336.

2489. Tämä on se valtakunta, josta myös me saarnaamme, nimitetään rauhan ja uskon evankeliumi, joka opettaa vanhurskaudesta Pyhässä Hengessä. W2 V, 350.

2490. "Laidun", jolla Kristus kaitsee karitsoitaan, on rakas evankeliumi, joka ruokkii ja vahvistaa sielut ja varjelee harhasta, lohduttaa heitä kaikissa ahdistuksissa ja murheissa, suojelee perkeleen juonilta ja väkivallalta ja lopulta pelastaa heidät kaikesta hädästä. W2 V, 264.

2491. Paimenen "ääni", jolla hän puhuttelee karitsoitaan, on pyhä evankeliumi, joka opettaa meille, että me saamme armon, syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen autuuden. W2 V, 264.

2492. Ne, jotka kuulevat evankeliumin ja sitä tottelevat, saavat syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän. Ne, jotka eivät sitä usko, pysyvät synneissään, eivätkä voi järjen avulla eivätkä vapaan tahdon voimilla luikerrella pois synneistään. W2 V, 143.

2493. Käyttäkäämme sitä siunausta, mikä on nykyisin läsnä, ja sitä armoa, mikä on meille annettu, kun evankeliumi on tullut jälleen päivänvaloon, alkäämme olko laiskoja ja kiittämättömiä. Sillä jos siunaus otetaan pois, meidän vallassamme ei ole tuoda sitä takaisin, vaan se riippuu yksinomaan Jumalan lahjasta ja armosta eikä hän anna yhdenkään ihmisen itkemisen, huutamisen, vaivannäön tai tekemisen vaikuttaa itseensä. W2 II, 320.

2494. Tätä on evankeliumi. Se on hyvä toivutus, että paljon hyvän tulee kohdata meitä. Sillä näin evankeliumi sanoo jokaiselle: Sinun syntisi ovat sinulle anteeksiannetut. Kristus kaikkine lahjoineen ja iankaikkinen elämä on oleva sinun. Tässä suuressa siunauksessa toisella ei ole enempää eikä vähempää kuin toisellakaan. He ovat kaikki veljiä ja samanlaisia perillisiä. W2 III, 437.

2495. Mutta koska perkele ja ruhtinaat riehuvat, niin usko loistaa ja valaisee ja Jumalan sana lohduttaa minua ja tekee minut rohkeaksi ja omatunto kokee, että Jumalan sanassa on painoa ja voimaa, niin että köyhän lihan tulee olla rohkea ja iloinen halveksimaan ja uhmaamaan raivoavia ruhtinaita, perkelettä ja kuolemaa, kuten on nähtävissä pyhistä marttyyreistä. W2 III, 791

2496. Evankeliumi ei ole näet saarnaa kärkeitä, raakoja, ilkeitä syntisiä varten, jotka elävät ilman vähintäkään hartautta, vaan se on lohdutusta murheellisia sieluja varten (Matt. 11:22). Se on herkkuruokaa, jota nälkäinen sielu

haluaa... Muuten roskaväki tunkeutuu sisään ja kaikki haluavat olla evankelisia ja kristillisiä veljiä ja saavat aikaan lahkoja ja kaikenlaista onnettomuutta. Kristitty ei ole röyhkeä, villi ja raaka, vaan hänen omatuntonsa on arka, pelokas ja masentunut, synnin purema, pelkää Jumalan vihaa, perkelettä ja kuolemaa. Sellaiselle alas painetulle, ahdistetulle sydämelle maistuu Herra Kristus hyvin. W III, 1285. W2 III, 858.

2497. Jos joku voisi asettaa edes yhdenkin lausuman evankeliumista kultavaa'alle nähdäkseen, kuinka suuri rikkaus on meille evankeliumissa lahjoitettuna, hän pitäisi kaikkia kuningaskuntia maan päällä pelkkänä saastana. W2 XIIIb, 2633s.

2498. Sauva auttaa kävelemissä, ja kun ihminen väsyä, hän voi nojata siihen. Hän voi luottaa siihen ja olla rohkea. Sellainen sauva on myös evankeliumi (Ps. 23:4). Kun elämme tässä maailmassa ja meillä on vastoinikäymisiä ja väsymme, niin saamme aina evankeliumista lohdutusta, voimaa, keho-

tusta ja kannustusta. Evankeliumin saarnan tulee aina opettaa, kehoittaa, lohduttaa ja kannustaa, ajaa ja houkutella jatkamaan ja estää tulemasta laiskaksi ja veltoksi. Siksi on tarpeen jatkuvasti pitäytyä sanaan ja herättää tämä vanha haaska, ettei se tule uneliaaksi ja laiskaksi. Sitä merkitsee sauvan pitäminen kädessä ja kengät jalassa, toisin sanoen Jumalan sanasta opettamista ja kehottamista. W2 III, 864.

2499. Sillä mikä on suloisempaa ja lempeämpää kuin evankeliumin saarna? Se on varma oppi, johon omattunnot tukeutuvat luottavaisesti. Se tarjoaa halukkaan ja hyvää tahtovan Jumalan, joka antoi kuolemaan oman Poikansa, iankaikkisen Jumalan maailman elämän puolesta kuolemaan, jotta meillä syntisillä voisi olla syntien anteeksiantamus hänen verensä lunnaiden kautta, ja vanhurskas ja iankaikkinen elämä hänen ylösnousemuksensa voimasta, samoin voitto maailmasta, synnistä, kuolemasta, perkeleestä ja helvetistä. Koska evankeliumi lupaa ja tarjoaa tämän kaiken, sen tähden pakanat, joita heidän omatuntonsa syyttää, rientävät sen luo, tarttuvat siihen ilolla ja ottavat vastaan Jumalan armahtavuuden aarteet ja sana näyttää ne ja usko sanaan omistaa ne. W2 VI, 32.

2500. Kristusta ei voi oppia tuntemaan muuten kuin opista ja ulkonaisesta sanasta. Niinpä evankeliumi on kulkuneuvo, jolla Kristus, hänen vanhurskautensa ja kaikki hänen lahjansa tuodaan meille... Sen tähden meidän täytyy ensiksi kuulla hänen sanaansa ennen, kuin voimme uskoa evankeliumin ja tulla vanhurskaiksi. W2 VI, 634.

2501. Näin voimme nykyään sanoa myös niille, jotka kerskuvat olevansa evankelisia ja vapaita paavin hirmuvallasta. Oletteko voittaneet paavin hirmuvallan ja saaneet vapauden Kristuksessa hurmoshenkien kautta vai meidän kauttamme, meidän, jotka olemme saarnanneet Kristusta? W2 IX, 294.

2502. Niin kuin aurinko nous-
tessaan täyttää maailman valollaan kokonaan, niin etteivät enää kuu eivätkä tähdet näy eikä niistä pii-
tata, vaikka ne kuitenkin yöllä valaisivat. Anna tässä sen valaista, mikä voi, olkoot oppineita, vii-
saita, pyhiä ihmisiä, myös Mooseksen, profeettojen, isien ja itse pyhän Johannes Kastajan. Heidän kaikkien täytyy kuitenkin väistyä Kristuksen tieltä ja antaa se to-
distus, että Kristus yksin on valo, joka valaisee kaikki ihmiset ja josta heidän itsensäkin täytyy tulla osallisiksi, ja kristikunnassa täy-
tyy kaiken valon, viisauden ja opin Kristuksen ulkopuolella loppua ja löytyä yksin häneltä. Samoin täy-
tyy suloisien evankeliumin Kris-
tuksesta tunkeutua korviimme ja täyttää ne, niin ettemme kuule mitään muuta. Samoin kuin suuri kello ja vaskirumpu täyttävät il-
man äänellään ja kaikuivat, ettei kuule mitään muuta, mitä muuten puhutaan, lauletaan ja huudetaan. Siis että tämä sana olisi aina val-
lassa elämässämme ja tekemi-
sessämme sydämässämme uskon kautta emmekä haluaisi tietää mitään muusta lohdutuksesta, vanhurskaudesta emmekä pelas-
tuksesta. Nämä olisivat autuai-
ta silmiä ja korvia, jotka voivat käyttää autuuttavan evankeliumin ajan ja tunnustavat, mitä Jumala

on heille siinä antanut. Sillä itse Jumala pitää sellaisia silmiä ja korvia oivallisina, kalliina aarteina ja pyhyytinä, jota ei koko maailmalla voi maksaa, vaikka hänellä olisi siinä paljon enemmän valoa ja aurinkoa. W2 XI, 1556.

18. Evankeliumin tuomia siunauksia valtiolle

2503. Evankeliumi (laajassa merkityksessä) opettaa meille, mikä on esivallan, alamaisten, isän ja äidin virka, miten aurinkoa, kuuta ja ilmaa tulee käyttää. Tämä on kallisarvoinen ateria, mutta hän on säättänyt sen kurjia varten, jotka heidän syntinsä ja kuolema ovat alistaneet valtaansa ja jotka halua-
vat tulla kylläisiksi. W2 IV, 1547.

2504. Vaikka evankeliumi ei alistakaan meitä Mooseksen oikeussäädösten alle, niin se ei tyk-
käänään vapautta meitä kuuliai-
suudesta kaikkia maallisia lakeja kohtaan, vaan alistaa meidät tässä ajallisessa elämässä sen hallituk-
sen laeille, joiden alla elämme, toisin sanoen, se käskää jokaista tottelemaan esivaltaansa ja sen lakeja, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden. Room. 13:5, 1 Piet. 2:13s. W2 IX, 584.

2505. Esivallan tulisi oikeuden mukaan pitää evankeliumi kai-
kessa kunniaassa, suojella sitä ja pitää se korkeassa arvossa, sillä se on edistänyt sitä sekä säilyttänyt ja aateloanut esivallan säädyn ja viran. Niinpä he tietävät nyt, mikä on heidän kutsumuksensa, ja että he voivat hoitaa virkaansa hyvällä omallatunnolla. W XX, 1817.

Tahtominen ja tekeminen

”Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi”. Fil. 2:13

Joidenkuiden mielestä ihminen on luonnostaan hyvä. Vasta huono kasvatus ja huonot esimerkit tekisivät hänestä turmeltuneen ja pahan. Toiset arvelevat, ettei ihminen tosin vielä syntyessään ole hyvä, vaan hän olisi kirjoittamattoman taulun kaltainen, jossa ei ole pahaa eikä hyvää. Ihmisellä olisi kuitenkin vapaa tahto valita hyvä ja hylätä paha, myös hengellisissä asioissa, siis asioissa, jotka koskevat hänen sieluaan ja pelastustaan. Hänellä olisi luontainen voima vapaasti ratkaista, kulkeeko oikeaa vai väärää tietä. Ihminen voisi haluta hyvää, ja jos ihminen vain sitä tahtois, hän voisi myös niin tehdä. Jos hänellä olisi luja aikomus, hän voisi toteuttaa hyvän teon. Toiset sitä vastoin arvelevat, ettei ihminen voi tosin viedä päätökseen kääntymystään, mutta hän voisi sen kylläkin aloittaa. Jos ihminen niin tekee, Pyhä Henki auttaa häntä eteenpäin. Toiset ovat sitä mieltä, että ihmisen voisi ja hänen täytyisi vähintäänkin soveltautua ja valmistautua armoon. Jos hän niin tekee, silloin

armo ojentaisi hänelle avuliaan kätensä. Vielä on niitäkin, joiden mielestä ihminen ei tosin alussa voi alkaa kääntymystään, mutta kun Jumala on sen alkanut, silloin heräisi hänessä uinuva tahdon voima ja hän voisi viedä eteenpäin ja loppuun Jumalan hänessä alkaman työn.

Mutta kaikki nämä arvelut kääntymättömän ihmisen vapaasta tahdosta myös hengellisissä asioissa eivät ole muuta kuin karkeita, vahingollisia harhoja. Ne tekevät ihmisen vain ylpeäksi ja itsevarmaksi ja vahvistavat häntä itseensä luottamisessa ja omavanhurskudessa. Ne imartelevat häntä ja ryöstävät Jumalan armolta kunnian.

On tosin totta, että ihmisellä myös lankeemuksen jälkeen on vapaata tahtoa tämän ajallisen elämän asioissa ja yhteiskunnallista kunniallista elämää koskevissa teoissa. On tosin totta, että kääntymättömällä ihmisellä on vapaa tahto rakentaa talo tai jättää se rakentamatta, viljellä pelto tai jättää se viljelemättä, opetella jokin käsityö ja taito tai jättää sikseen, myös lukea Jumalan sanaa ja olla sitä lukematta, kiroilla tai olla kiroilematta, juopua tai olla juopumatta, harjoittaa haureutta ja tehdä aviorikos tai olla

niitä harjoittamatta tai tekemättä, varastaa tai olla varastamatta. Näissä viimeksi mainituissa asioissa ihminen voi tosin joutua niin syvälle riippuvuuteen ja saatanan paulaan, että häntä viedään kuin sidottua teurasuhria synnistä syntiin hänen voimatta vastustaa sitä. Mutta hengellisissä asioissa, Jumalalle otollisissa asioissa, todellisessa lain täyttämässä, evankeliumin tunteemisessä ja vastaanottamisessa, uskossa Kristukseen, jumalanpelossa, rakkaudessa ja luottamuksessa Jumalaan kaikessa, lyhyesti sanoen, asioissa, jotka koskevat pelastusta, todellista parannusta ja sydämen kääntymystä, niissä ihmisellä ei ole vapaata tahtoa. Tahto ei ole hänellä vain heikko, vaan täysin voimaton ja olematon. Todella hyvää kääntymättömässä ihmisessä ei ole kipi-näkään vertaa.

Kuulkaamme, mitä pyhä Raamattu meille tästä sanoo. Se sanoo jo ensimmäisessä Mooseksen kirjassa: ”Ihmisen sydämen ajatukset ovat pahat nuoruudesta saakka.” (1 Moos. 8:21) Niin myös Ps. 53:3–4: ”Jumala katsoo taivaasta ihmis-lapsiin, jotta näkisi, onko ketään

ymmärtävää, onko ketään, joka etsii Jumalaa. Mutta he ovat kaikki poikenneet pois, kaikki tyynni he ovat käyneet kelvottomiksi. Ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.” Johanneksesta luemme: ”Ilman minua ette voi tehdä mitään.” (Joh. 15:5) ”Ei kukaan tule minun tyköni, ellei Isä, joka on lähettänyt minut, vedä häntä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä” (Joh. 6:44), ja: ”Lihasta syntynyt on liha, ja Hengestä syntynyt on henki.” (Joh. 3:6) Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hulluutta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti.” (1 Kor. 2:14) Ja vielä: ”Ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikään kuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta.” (2 Kor. 3:5) Sen tähden tämännäpäiväisessä tekstissämme sanotaan: ”Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahottomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.”

C. F. W. Walther - Kotihartaus

Millainen usko pelastaa?

Se mielipide, että "usko pelastaa, kun se vain on vilpittöntä, huolimatta siitä, mitä uskotaan", näyttää yhä leviävän maailmassa. Tästä ovat osoituksena ne monet yritykset saada kaikki kirkot ulko-naiseen yhteyteen yrittämättä ensin päästä opilliseen yksimielisyyteen. Mutta mitä Jumalan Sana sanoo pelastavasta uskosta? Onko Raamatun mukaista sanoa, että kaikki usko pelastaa, kun se vain on vilpittöntä? Ei lainkaan! Raamatussa määritellään tarkasti minkälainen usko pelastaa.

Pelastavalla uskolla täytyy Raamatun mukaan olla ensinnäkin oikea kohde.

Tämä kohde on Jeesus Kristus, Jumalan Poika ja maailman Vapah-taja. Apostoli Paavali sanoi hätään-tyneelle vanginvartijalle Filipissä: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut." (Apt. 16:31) Jeesus sanoi: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani". (Joh. 14:6) "Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä." (Joh.

3:36) Nämä Raamatun kohdat riit-tävät todistamaan, että ainoastaan usko Jeesukseen pelastaa.

Jumalan Sanasta myös käy ilmi, miksi usko Jeesukseen pelastaa. Johannes kirjoittaa: "Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." (1 Joh. 2:2) Jeesus, Jumalan Poika, on poistanut sen väliseinän, joka erotti meidät Jumalasta, on täyttänyt kaikki Jumalan vanhurskauden vaatimukset puolestamme, on saanut aikaan sen, että Jumala on sydämessään antanut koko maailman synnit anteeksi. Tämän Jeesus sai aikaan, kun Hän pani Itsensä lain alaiseksi ja täytti sen vaatimukset edestämme ja kun Hän otti pääl-lensä meidän ja koko maailman syntikuorman ja kantoi sen kirotul-le ristin puulle, jossa Hän kärsi sen rangaistuksen, jonka meidän olisi tullut kärsiä, jossa Hän vuodatti pyhän kalliin verensä ja antoi hen-kensä meidän edestämme. Tämän Jeesuksen suorittaman sovitustyön tähden Jumala julisti maailman synnit anteeksi ja lupasi: "Joka us-koo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä". Hinta, jonka Jeesus maksoi langenneesta ihmiskunnasta, oli

täysin riittävä lunastushinta, koska Hän ei ole ainoastaan tosi ihminen, vaan on myös tosi Jumala. Maailma todella tuli sovitetuksi Jumalan kanssa. Jeesuksen voitollinen nouseminen kuolleista kolmantena päivänä on todistus siitä.

Näin ihmeellinen on evankeliumin sanoma: Jeesus on pelastanut meidät siitä synnistä, jonka perimme esivanhemmiltamme, siitä synnistä, jota olemme tehneet ja vielä teemme ajatuksin, sanoin ja töin. Hän on pelastanut meidät perkeleen vallasta ja iankaikkisesta kadotuksesta. Vapaana armolahjana me saamme tämän pelastuksen omaksemme uskon kautta ja uskon kautta olemme pyhiä ja vanhurskaita Jumalan silmissä, taivaskelpoisia. Huomatkaa! Sanoimme "uskon kautta", ei uskon tähden. Tässä on suuri ero. Me emme ole tulleet vanhurskaiksi sen tähden, että uskomme. — Näin ollen uskostamme tulisi meidän suorittamamme hyvä työ. — Vaan me olemme tulleet vanhurskaiksi uskon kautta. Usko on vain se väline, se Jumalan antama käsi, jolla otamme vastaan, mitä Kristus on meille ansainnut.

Pelastava usko ei ole vain pään tietoa

Ei riitä se, että tiedetään Jeesuksesta ja Hänen suorittamastaan työstä. Jaakob kirjoittaa: "Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkkin sen uskovat ja vapisevat." (Jaak. 2:19) Pelastava usko on Jumalan antama varmuus siitä, että Jeesus maksoi juuri minun syntivelkani, että juuri minä Jeesuksen ansion tähden olen

autuas Jumalan lapsi ja taivaan perillinen. Pelastava usko on luottamista evankeliumin lupauksiin.

Ei siis ole totta, niin kuin monet väittävät, että ei ole niin väliä mitä uskotaan, kun vain olemme vilpittömiä uskossamme. Kerrotaan eräästä miehestä, joka rautatieasemalle saavuttuaan kohtasi juuri matkaan lähtevän junan. Matkalippua ostamatta hän astui junaan, joka heti lähti matkaan ja mies oli iloinen siitä, että hän juuri ehti junaan. Kun junailija tuli perimään matkalippua, tarjosi matkustaja rahaa matkalipun asemasta. Junailija selitti: "Olette kyllä oikealla rautatiellä, mutta väärässä junassa. Tämä juna menee itään eikä länteen, mihin te tahdotte mennä." Mies oli aivan vakavissaan astunut junaan siinä uskossa, että juna vie hänet sinne, mihin hän halusi mennä. Vilpitön usko ei tosiasiata toiseksi muuttanut. Matkustaja oli käsityksessään aivan vilpitön, mutta kuitenkin aivan erehtynyt. Tämä pitää paikkansa myös, kun on pelastava usko kysymyksessä.

Onko sinulla pelastava usko, rakas lukija? Jumalan tahto on, "että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden." (2 Tim. 2:4). Hän sanoo: "Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta." (Room. 10:17) Pysykäämme siis Kristuksen Sanassa. Kyllä Jumala pitää lupauksensa ja Sanan välityksellä, Pyhän Hengen voiman kautta synnyttää ja säilyttää pelastavan uskon sydämissämme.

Rupert Efraimson – Herrani elää

Olkaamme optimisteja

"Kaiken hän on asettanut hänen jalkojensa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnassa" (Ef. 1:22)

Luther oli optimisti. Suurten vaikeuksienkin keskellä hän saattoi olla iloinen. Alettuaan suurtyönsä uskonpuhdistajana hän ei koskaan epäillyt sen lopullista onnistumista. Hän ei liioin välittänyt siitä, että valitsemallaan tiellä vaarat uhkasivat häntä henkilökohtaisesti.

Luther itse kerran selitti, että hän voi olla todella toivorikas sen tähden, että Jumalan oikealla puolella hänellä on Ystävä, joka ei ainoastaan rukoile tämän asian puolesta, vaan myös antaa hänelle voimaa ja suojelee häntä. Tässä siis syy, miksi kristitty voi olla todella optimisti.

Meidänkin elämässämme saattaa olla monta vaikeutta ja masentavaa kokemusta. Mekin voimme joutua kärsimään vainoa, pilkkaa ja ankaraa vastustusta. Silloin joudumme kovaan itsetutkisteluun ja huokaamme vavisten epätoivon partaalla.

Tällaisina hetkinä meidän tulee erityisesti muistaa, että meillä on Ystävä Isän oikealla puolella ja että hän on tuonut ilmi pohjattoman rakkautensa meitä kohtaan. Mikä sanomaton kevennys onkaan kuormallemme, kun tiedämme, että kaikki meidän syntimme ovat anteeksiannetut. Hän, joka on nyt Isän oikealla puolella taivaassa, on kerran jättänyt taivaan ja tullut minun tähteni ihmiseksi maailman vaivaan. Hän kärsi ja kuoli minun tähteni. Ja nyt kirkkauden Isä on asettanut kaikki hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle. Hän siis voi ja tahtoo pitää meidät pystyssä pahana päivänä. Hän on ottanut meidät huostaansa ja me olemme turvatut.

Jumalan lapsi on siis optimisti. Hänellä on aina parhaat päivät edessä päin.

"Luo minuun mieltä lujaa, rohkeutta julistamaan suu nimes kunniata, mi avaralta iät ilmaantuu, taivaankin tähtein yli ulottuu." Amen.

Voimattomalle voimaa

Onko usko yksityisasia?

Jumala on luonut ihmisen niin korkeaksi moraaliseksi olennoiksi, että hän on vastuussa teoistaan muista ihmisistä riippumatta. ”Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai pahaa.” (2 Kor. 5:10). Jokainen on yksin Jumalansa edessä. Ihmisellä ei ole oikeutta vetäytyä yleisen mielipiteen suojiin eikä liioin valtaa vedota maalliseen lakiin tai esimiehen käskyyn, jos hän on tehnyt väärin. Tältä osin uskonto on yksityisasia. Tämä edellyttää oman-tunnon vapautta, ei vain teoriassa, vaan ennen kaikkea käytännössä. Esimerkiksi lääkäriellä täytyy olla oikeus ja mahdollisuus kieltäytyä abortin tekemisestä. Vanhemmillä täytyy olla oikeus omistaa lapsensa ja kasvattaa heitä uskon ja moraalin alalla. Jos uskontoa pidetään yhteis-

kunnan asiana ja jos yhteiskunta muokkaa kansalaisten uskonnollisia mielipiteitä ja edellyttää kansalaisilta virkojen hoidossa ihmiselämää tuhoavaa moraalialla, ollaan ns. totalitaarisessa yhteiskunnassa ja ilman oman-tunnon vapautta. Tietenkään uskonto ei ole siinä mielessä yksityisasia, että yhteiskunnan olisi suvaittava uskonnon nimissä esimerkiksi murhia, varkauksia, lasten heitteille jättämistä tai muuta ilmeistä vääryyttä.

Kukin tulee autuaaksi omalla uskollaan Kristukseen. Toinen ei voi uskoa toisen puolesta. ”Joka uskoo ja on kastettu, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.” Tässä mielessä usko on yksityisasia. Se ei ole sitä kuitenkaan siinä mielessä, että ihminen saisi itse päättää, mitä hän uskoo ja tekee. Oikea usko on uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan.

Hän saa sen aikaan ja antaa sille sisällön. Kristillinen usko sitoo ihmisen Jumalaan. Se onkin varsinaisesti Jumalan asia. Hän on ilmoittanut meille evankeliuminsa Raamatussa, että me sen mukaan uskoisimme häneen. Jumala on antanut syntimme anteeksi Kristuksen tähden. Kun sen uskomme, vapaudumme ihmisorjuudesta. Tunnemme Jumalan Isänä, joka pitää omistaan huolen. Voimme olla rohkeita. Paavali ei pelännyt marttyyrikuolemaakaan, sillä hän luotti ”Jumalaan, joka kuolleet herättää.” (2 Kor. 1:8,9)

Kristitty ei voi olla omassa soppessaan muista välittämättä. Jos apostolit olisivat pysyneet arkoina suljettujen ovien takana, evankeliumi ei olisi koskaan levinnyt kaikkene maailmaan. Rakkaus saa kristityn kertomaan siitä iloisesta sanomasta, että meillä on lunastus

ja rikkomusten anteeksisaaminen Jumalan armon rikkauden mukaan. Jumalan sana ohjaa kristityt paikallisseurakuntiin. Alkukristityt vastasivat seurakunnissa kaikesta avaintenvallan julkisesta käytöstä: saarnasta, sakramenteista, paimenten valitsemisesta, langenneen ojentamisesta ja paatuneen poistamisesta. Samalla seurakuntayhteys oli tunnustusyhteyttä. Jumalan sana ratkaisi kiistat. Rakkaudessa pidettiin huolta toinen toisestaan ja erityisesti vähäosaisista. Eri paikkakuntien seurakunnat toimivat uskonveljeydessä. Siten Jumala haluaa vieläkin kristittyjen toimivan.

Onko siis usko yksityisasiasia? Pelastuksen ja moraalisen vastuun kannalta Jumalan edessä se on, mutta seurakuntayhteyden, uskonveljeyden ja rakkauden kannalta se ei ole.

Markku Särelä – Sana on elämän lähde

Jeesus rukoilee meille taivaallisen Isän varjelusta sisältä päin uhkaavia vaaroja vastaan

Nämä vaarat ovatkin paljon vaarallisempia kuin kaikki ne, jotka uhkaavat ulkoa päin. Jeesus rukoili uskoville opillista yksimielisyyttä sanoessaan: »Että he olisivat yhtä niin kuin mekin.» Hengellisen yhteyden tärkeyttä emme voi kyllin korostaa. Alkuseurakunnasta sanotaan: »Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa» (Apt. 2:42). He pysyivät siis yksimielisinä Jumalan sanassa ja viljelivät sitä ahkerasti. He säilyttivät Hengen yhteyden rauhan yhdistävällä siteellä. He nauttivat usein Herran ehtoollista, joka on pyhän yhteyden sakramentti, ja rukoilivat yhdessä. Tässä ilmeni se yhteys, jota Jeesus tarkoitti rukoillessaan: »Että he yhtä olisivat.» Ihmiset eivät voi saada sitä aikaan, vaan se syntyy Pyhän Hengen ihmeellisen armotyön kautta.

Tämä yhteys voi särkyä ainoastaan sisältä päin väärrien oppien

kautta, niin kuin Paavali sanoi Efeson seurakunnan vanhimmille: »Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa» (Apt. 20:29,30).

Kun kristityt ylenkatsovat saarnan ja Jumalan sanan viljelyn, silloin alkaa myös opillinen välinpitämättömyys. Silloin väärät opettajat tulevat ja rakkauden nimessä vaativat oikeutta väärille opeilleen. Mutta heti, kun väärä oppi on saanut vähänkin jalansijaa, se ryhtyy sotimaan oikeata oppia vastaan. Näin syntyy hajaannuksia ja lahkoja, ja kristilliset kirkot tulevat sekaoppisiksi, niin että monenlaiset harhaopit saavat niiden piirissä vapaasti vaikuttaa. Lopulta ei näissä kirkkoissa ole enää yksimielisyyttä ainoankaan opinkappaleen suhteen. Opillista yksimielisyyttä aletaan pitää turhana haaveena ja

opinpuhtautta pilkkana. Silloin ollaan suvaitsevaisia kaikkea sel-laista kohtaan, mikä ei vain häiritse väärää rauhaa.

Mutta Raamattu ei missään kohdassa anna meille lupaa suvaita väärää oppia. Apostoli sanoo: »Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu» (Gal. 1:8). ja taas: »Mutta minä kehotan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä» (Room. 16:17). Kun sekaoppinen kirkko ei ojennu opin puhtauteen,

on uskovan erottava siitä, ettei hän tulisi osalliseksi sen synteihin.

Koska oppi on Jumalan ja hän on sen meille selvästi ilmoittanut sanassaan, Jumalan kansan tulee toki pysyä siinä yksimielisesti. Ainoastaan se oppi tekee meidät viisaiksi, niin että pelastumme uskon kautta Jeesukseen. Se kirkastaa meille Kristuksessa sovitetun ja armollisen Jumalan, joka on syntimme anteeksiantanut ja lukee Poikansa ansion meille vanhurskaudeksi. Ainoastaan se sana pitää meidät pelastavassa uskossa, niin että henkemme, sielumme ja ruumiimme säilyvät nuhteettomina Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.

Mutta ne, jotka eivät pitäydy Herramme Jeesuksen terveellisiin sanoihin, ovat raatelevia susia, jotka hajottavat Herran laumaa ja vievät sieluja kadotukseen. Sen tähden Jeesus rukoileekin niin hartaasti ja yhä uudestaan Isää varjelemaan seurakuntaansa, että se olisi yhtä aina viimeiseen päivään asti. Hänen sanoistaan myös ilmenee, miten tämä yhteys voi säilyä. Hän sanoo: »Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.»

Pyhittäminen on erottamista yleisestä käytöstä erityistä, jaloa käytäntöä varten. Kun kansakunta pyhittää jonkin päivän, se merkitsee sitä, että silloin ollaan vapaina arkisista aherruksista ja juhliitaan määrätyn tärkeän tapahtuman muistoa. Kun kirkko vihitään, se erotetaan käytettäväksi juuri siihen korkeaan tarkoitukseen, mitä varten se on rakennettu. Tätä käyttöä myös korostetaan vihkimistilaisuudessa. Kun uskovaiset pyhitetään totuuden sanassa, heidät erotetaan kaikesta, mikä on valhetta ja väärää. Kaikki opillinen harha on valhetta, jonka kanssa Isän pyhittämällä ei saa enää olla mitään yhteyttä. »Sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?» Emme saa teeskennellä yhteyttä niiden kanssa, jotka puoltavat ja opettavat väärää oppia, olemalla hengellisesti yhteistoiminnassa heidän kanssaan. Ei väärän suvaitseminen ole rakkautta, sillä rakkaus »ei iloitse

vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa».

Kun olemme pyhitetyt Jumalan sanan totuudessa, on sanasta tullut meidän kallein aarteemme. Se on ruokamme ja juomamme, aseemme ja suojamme. Se on opas ja ojennusnuora. Sitä me kuulemme ja mielellämme opimme. Sitä me uskomme ja tunnustamme ja säilytämme Hengen yhteyden olemalla totuudelle kuuliaiset. Me puhumme kaikille totuutta rakkaudessa ja olemme pyhitetyt kaikkinemme totuuden palvelukseen.

Vanhan liiton ylimmäinen pappi kantoi Israelin sukukuntien nimiä »olkapäillään Herran kasvojen edessä, että heitä muistettaisiin (2 Moos. 28:12). Mutta meidän suuri ylimmäinen pappimme on piirtänyt meidän nimemme sydämeensä, kantaa meitä olallaan ja muistaa asioitamme rukouksessa Isän edessä, joka kuulee häntä. Kun vaarat uhkaavat ulkopuolelta ja maailma raivoaa, hän vakuuttaa: »Olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman.» Kun vaarat uhkaavat hirmuisina sisältä päin ja hänen kirkkonsa näyttää sortuvan, taaskin hän vakuuttaa: »Minä rakennan seurakuntani, ja helvetin portit eivät sitä voita.» Oi Isä, Jeesuksen rukouksen mukaan, varjele köyhää kansaasi loppuun asti. Aamen.

G.A. Aho

*Elävän veden virtoja/ote
Varjelus, jota Jeesus rukoilee omilleen*

Helluntaiksi

Jumalan suuri rakkaus

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma pelastuisi hänen kauttaan. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita. Mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainosyntyisen Pojan nimeen. Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta, sillä heidän tekonsa olivat pahat. Sillä jokainen, joka tekee paha, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojaan nuhdeltaisi. Mutta se, joka totuutta noudattaa, tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt." Joh. 3:16–21.

Meillä on tänään helluntai, Pyhän Hengen vuodattamisen juhla. Jumala lähetti Henkensä maailmaan kirkastamaan Poikansa Jeesuksen lunastustyön maailmalle, jotta se uskoisi Jeesukseen ja pelastuisi. Ennen kuolemaansa Jeesus oli sanonut: "Menkää kaikkeen

maailmaan ja saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille. Joka uskoo ja tulee kastetuksi, se pelastuu, mutta se, joka ei usko, tuomitaan kadotukseen." (Mark. 16:15–16). Tekstissämme Jeesus kertoo, mikä tämä evankeliumi on. Se on kertomus Jumalan rakkaudesta, kun hän antoi Poikansa maailmalle. Tämä rakkaus ilmeni kaiken aikaa koko Jeesuksen maanpäällisen elämän aikana Beethlehemistä ristin kuolemaan asti. Se ilmeni, kun Jeesus "opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa" (Matt. 7:29). Se ilmeni hänen rakkaudessaan sairaita kohtaan, kun hän paransi heitä. Se ilmeni, kun hän ruokki nälkäisiä. Ja aivan erityisesti rakkauden osoituksen huippuna se ilmeni, kun hän kärsi kulkiessaan kohti Golgataa ja siellä riippui ristillä ja antoi henkensä Isänsä käteen. Hän oli sanonut: "Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä edestä." (Joh. 15:13) Tämän kaiken työn ja kärsimyksen motiivina oli rakkaus. Se oli rakkautta taivaallista Isää kohtaan ja samalla meitä ihmisiä kohtaan. Hän rakasti Isäänsä olemalla kuuliainen häneltä saamansa tehtävän uskollisessa täyttämisessä

hamaan ristin kuolemaan asti. Hän täytti Jumalan pyhän lain meidän rikkojien puolesta ja kuoli todellisen kuoleman meidän sijaamme tulleen, kuten Jumala oli sanonut Aadamille paratiisissa: "pitää sinun kuolemalla kuoleman" (1 Moos. 2:17).

Ehkä meillä on taipumus kiinnittää huomiomme lähinnä Jeesuksen kovaan kärsimykseen, mutta tässä tahtoo meiltä jäädä vähemmälle huomiolle Jeesuksen suuri rakkaus meitä kohtaan. Apostoli Paavali lausuu tästä rakkaudesta: "Tuskin näet kukaan kuolee jonkun vanhurskaan edestä. Hyvän edestä hän joku mahdollisesti uskaltaakin kuolla. Mutta Jumalan rakkaus meitä kohtaan on siinä, että Kristus, kun vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme." (Room. 5:7-8) Tässä on pyhän evankeliumin ydin: Kristus on kuollut jumalattomien, syntisten edestä, ja siinä on ilmennyt hänen rakkautensa suuruus meitä kohtaan. Tällä teollaan Kristus sovitti Aadamın lankeemuksen ja hankki meille armon ja anteeksiantamuksen siitä synnistä ja tuomiosta, jonka olimme perineet Aadamilta. Sen lisäksi hän sovitti ne synnit, jotka syntyinlankeemuksen seurauksena teimme.

Kaikki maailman ihmiset ovat Aadamın jälkeläisiä. Olemme myös perineet tältä esi-isältämme synnin seurauksena kuoleman ja syyllistyneet vääriin, pahoihin tekoihin. Mutta tämän kaiken Kristus on sovittanut maksaessaan pyhän verensä uhrilla Jumalalle syntivelkamme. Hän huusi ristillä: "Se on täytetty." Tämän kuittauksen Isä

Jumala hyväksyi ja vahvasti herättämällä hänet kuolleista.

Nyt Kristus eli. Häntä kuolema ei voinut pidättää. Mutta jotta mekin eläisimme, Jumala asetti sellaisen järjestyksen, että meidän tulee ottaa vastaan tämä Kristuksen valmis ja riittävä ansio omaksemme uskolla. Tätä tarkoitusta varten hän vuodatti Pyhän Henkensä. Ihminen oli synteihinsä kuollut eikä voinut ottaa vastaan tätä ihanaa lunastuksen lahjaa oman järkensä voimasta. Niin Jumala antoi meille Pyhän Henkensä. Tänään vietämme Pyhän Hengen vuodattamisen muistojuhlaa, helluntaita.

Kristus sanoo Pyhästä Hengestä: "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, hän johdattaa teidät kaikkien totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja julistaa teille, mitä on tuleva. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille." (Joh. 16:13–14) Jumala on lähettänyt Henkensä maailmaan sitä varten, että hän jakaisi Kristuksen omasta eli hänen lunastustyönsä hedelmästä meille syntisille armoa ja vanhurskautta. Sen Pyhä Henki tekee julistuttamalla Jumalan sanaa. Hän tekee sen myös sakramenttien kautta.

Kun apostolit ja evankelistat ryhtyivät julistamaan evankeliumia helluntaista alkaen, koettiin ihmeellisiä kääntymisen aikoja. Ihmisiä tuli tuhansittain uskoon. Mutta siellä missä kristillisyyys on ulkoaisesti vakiinnuttanut asemansa, on samalla tapahtunut valitettavaa luopumista Jumalan sanasta ja kris-

tillisuus on väljähtynyt. Uskoon tuleminen on käynyt harvinaiseksi. Tilalle on tullut hurmoksellisuutta ja välinpitämättömyyttä sekä suoraanaista kielteisyyttä. Emme elä herätyksen aikoja. Mutta emme saa tämän antaa masentaa itseämme, vaan meidän on sitä rohkeammin julistettava lyhentämätöntä Jumalan sanaa ja pidettävä kiinni oikeasta opista. Puhdas evankeliumi antaa omalletunnolle turvan ja iloisen autuuden tunnon. Se antaa pelastusvarmuuden. Sillä Jumalan oma sana on niin ja aamen.

Pyhä Henki vaikuttaa Jumalan sanassa. Kun uskomme sen mukaan, meillä on Pyhä Henki. Jos käänämme mieleemme ja selkämme Jumalan sanalle, meillä ei ole Pyhää Henkeä. Sillä Kristus sanoo: "Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä." (Joh. 6:63) Tästä johtuu, että kristillinen kirkko on aina käyttänyt Jumalan sanaa. Se on kuullut ja julistanut sitä ja lukenut sitä. Se on laulanut sitä. Kristuksen omille on Jumalan sana kaikki kaikessa. Siinä on meidän

elämämme. Sen varassa me elämme ja sen varassa siihen luottaen me lähdemme kerran täältä ajasta iäisyyteen.

Kun paha henki hyökkäsi kavalasti Jeesuksen kimppuun ja kiusasi häntä, Jeesus voitti hänet joka kerta Jumalan kirjoitetulla sanalla ja osoitti siten Raamatun sanan voiman. Kirjoitettu sana ei ollut kuollut kirjain, vaan elävä, voimallinen sana, joka oli lähtenyt Jumalan suusta. Kuulemme Jeesuksen sanovan: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.'" (Matt. 4:5) "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" (Matt. 4:7) "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaen rukoilla ja häntä ainoaa palvella.'" (Matt. 4:9) Ja mitä tapahtui? Raamattu sanoo siitä: "Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli Jeesuksen luo, ja he palvelivat häntä." (Matt. 4:11) Tässä Jeesus ei vedonnut mihinkään muuhun kuin kirjoitettuun Raamatun sanaan, ja kiusaajan täytyi väistyä. Jeesus osoitti Raamatun kirjoitetun sanan mahdin ja voiman. Hän näytti samalla meille esikuvan. Meidänkin tulee karkottaa kiusaaja Jumalan kirjoitetulla sanalla. Siinä on läsnä Pyhä Henki, sillä se on saanut alkunsa Pyhältä Hengeltä ja siihen Jumala on pannut Henkensä toimimaan. Muistamme edellä lainaamamme Jeesuksen sanan: "Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä." Emme saa erottaa Juma-

lan Pyhää Henkeä kirjoitetusta sanasta. Apostoli Paavali lausuu Raamatusta: "Koko Raamattu on Jumalan Hengen vaikutuksesta syntynyt ja hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa." Ne teot, joita Raamatun sana vaikuttaa, ovat Hengen hedelmiä. Ne ovat Pyhän Hengen vaikutusta uudestisyntyneissä, "Jumalan elävän ja iäti pysyvän sanan kautta", kuten apostoli Pietari sanoo (1 Piet. 1:23).

Enkelit tekivät palvelusta Jeesukselle. Saamme ilolla muistaa, että enkelit palvelevat myös meitä uskovia ja johdattavat elämäämme. Heprealaiskirjeen kirjoittaja sanoo enkeleistä: "Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka perivät autuuden?" (Hepr. 1:14)

Voidaksemme kokea helluntain uudestiluvuovia Pyhän Hengen synnyttämiä tuulia uskomme tulee levätä kirjoitetun Jumalan sanan perustuksella. Niin tapahtui Emmauksen tien kulkijoille. Kun Jeesus avasi heille Kirjoitukset, he sanoivat: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?" (Luuk. 24:32) Heissä oikein roihusi Pyhän Hengen tuli.

Helluntai on Pyhän Hengen juhla ja samalla Jumalan kirjoitetun sanan ja muidenkin armonvälineiden tärkeä juhla. Saamme viettää sitä sydämessämme suuri kiitolisuus siitä, että hän on antanut meille kirkkaan sanansa oppaaksi iankaikkiseen elämään. Aamen.

Markku Särelä

Kristuksen tunteminen tai mitä se tuo mukanaan?

Kristuksen tunteminen ja oppiminen on sitä, että käsität, mitä apostoli sanoo 1 Kor. 1:30: Kristus on tullut meille ”viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi”. Sen ymmärrät tunnustaessasi, että kaikki oma viisautesi on tuomittavaa hulluutta, oma vanhurskautesi kadotukseen johtavaa jumalattomuutta, oma pyhyytesi kirottua saastaisuutta, oma lunastuksesi kurjaa kadotusta ja näin huomaat, että syystäkin olet Jumalan ja kaikkien luotujen edessä narri, syntinen, saastainen ja kadotettu ihminen. Tätä et tunnusta vain sanoilla, vaan koko sydäimestä ja todistat myös teoin, ettei sinulle jäisi mitään lohdutusta eikä pelastusta, ellei Jumala olisi sinulle antanut Kristusta, johon sinun tulee uskoa ja josta nauttia, jotta vain hänen vanhurskautensa ylläpitäisi sinua siksi, että huutaisit häntä avuksesi ja luottaisit häneen. Usko ei ole muuta kuin tämän leivän syömistä, niin kun hän sanoo Joh. 6:32: ”Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän.”

Kukapa ei tietäisi, että olemme syntisiä ja että yksin Kristus meitä varjelee?

On suuri armo, että sen tiedämme ja voimme puhua ja kuulla siitä ulkonaisin sanoin. Mutta vähän on niitä, jotka sen käsittävät ja sydämellään sanovat. Sen osoittaa kokemus. Jos näet pitää heitä narreina tai syntisinä, eivät he tahdo sitä kärsiä ja löytävät pian Kristuksen ulkopuolelta jotakin viisautta ja hurskautta, joka on heidän omaansa. Varsinkin, jos omatunto rankaisee heitä ajallisesti tai kuoleman tullessa, eivät he tiedä enää, että Kristus on heidän vanhurskautensa, ja etsivät sieltä täältä keinoa lohduttaakseen ja vahvistaakseen omaatuntoaan hyvillä teoillaan; mutta kun se ei auta (niin kuin se ei voikaan auttaa), niin he joutuvat epätoivoon. Katso, siitä olisi paljon sanottavaa, ja kaikkien saarnojen pitäisi käsitellä tätä asiaa. Jos nimittäin Kristusta näin saarnataan ja tätä rakasta leipää näin jaetaan, käsittävät sielut sen ja saavat sen kautta harjoitusta kärsimyksessään, jonka Jumalan tahto panee heidän kannettavakseen. Siksi he vahvistuvat siitä ja tulevat uskoa täyteen, niin etteivät enää pelkää syntejään, omaatuntoaan, perkelettä eivätkä kuolemaa. Tässäpä näet, miten jokapäiväisen leivän laita on ja että Kristus todella on tämä leipä. Mutta hän ei hyödytä sinua etkä sinä voi saada osaa hänestä, ellei Jumala tee häntä sanoiksi, niin että voit kuulla ja näin oppia tuntemaan häntä. Mitäpä se näet sinua auttaa, että hän istuu taivaassa tai on leivän muodossa! Hänet on jaettava, valmistettava ja tehtävä sanoiksi sekä sisäisen että ulkonaisen sanan avulla, ja katso, tämä onkin sitten todellinen Jumalan sana. Kristus on leipä, Jumalan sana on leipä, ja kuitenkin ne ovat sama asia: leipä. Kristus on nimittäin sanassa ja sana hänessä, ja tämän sanan uskominen on leivän syömistä. Kenelle Jumala sen antaa, hän elää iankaikkisesti.

Martti Luther - Syvyydestä minä huudan

"Tänään"

Vaikka Jumala puhuessaan sanassaan meille ihmisille usein käyttää ajan mittana vuoden määrää, on tämä mitta kuitenkin niin pitkä, että tärkeissä opetuksissa käytetään paljon pienempää mittaa: yhtä päivää ja sitäkin lyhyempää — tuntia ja hetkeä, jopa silmänräpäystä. Mutta kaikki nämä lyhyemmät aikamitat julistavat meille samaa: älä viivyttel! Niin kuin Jumala tietää ihmisen elämänvaiheet, hänen ahdistuksensa ja ilonsa, niin on hänen — eikä kenenkään muun käsissä — ihmisen elämän vuodet, päivät ja hetket. Mutta niiden tarkoituksena ei ole se, että ihminen sinä aikana huolehtisi vain ajallisista velvollisuuksistaan, vaan Jumala tahtoo, että me ottaisimme joka päivästä ja hetkestä vaarin ollaksemme aina valmiit astumaan pois ajallisuudesta iankaikkisuuteen Jumalan eteen.

Sen tähden Jumala sanassaan erityisesti korostaa meille sen hetken tärkeyttä, jota juuri elämme. Tänään, tänään! Elätkö tänään katumatta synneissasi — epäuskoisena — Vapahtajasi kieltäjänä — epäilijänä — ilman lohdutusta — ilman toivoa — ilman armollista Jumalaa maailmassa? Vai onko sinulla tänään ja joka päivä Jumalan

armon lohdutus — uskotko tänään Herraasi ja Vapahtajaasi — tunnustaako sydämesi tänään Kristuksen Vapahtajakseen — onko sinulla tänään iankaikkisen elämän varma toivo — oletko tänään Herran oma elämässä ja kuolemassa? Kuluva vuotesi on kudottu tällaisista päivistä ja kaikkien niiden kohdalla on sinun tehtävä tili Jumalan, vanhurskaan tuomari edessä — ja tämä sitä varten, että kaikkina vuotesi päivinä olisit uskon kautta Jumalan lapsi ja sellaisena jo täällä palvelisit Jumalaa uskon kuuliaisuudessa.

Tarkatkaamme nyt hetkisen, mitä Raamatussa sanotaan ”tästä päivästä”.

”Kuulkaa nyt te, jotka sanotte: ’tänään ja huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa’ — te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä minkälainen on elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu’...” (Jaak. 4:13-15).

Tässä apostoli Jaakob riisuu ihmiseltä kaiken lihallisen varmuuden. Todellakaan ei ihminen voi siirtää mitään huomiseksi. Ei.

Hänellä on vain oikeus tähän päivään. Huomenna on hän jo voinut menettää kaikki, mitä hänellä täällä maailmassa oli. Mutta vielä enemmän. Hän on saattanut menettää myös iankaikkisen elämän. Toimita tehtäväsi — ”talosi” — tänään! Etsi ja löydä Herrasi ja Vapahtajasi tänään! Muista, että sinulla ei ole mitään vapautta elää tätä päivää oman mielesi mukaan huolettomana!

”Kun sanotaan: ’Tänään, jos kuulette hänen äänensä, alkää paaduttako sydäntänne, niin kuin silloin kun katkeroititte (korpivaeluksen aikana) hänet (Jumalan)’” (Hebr. 3:15.) Ja samasta asiasta puhuessaan hebrealaiskirjeen kirjoittaja edelleen lausuu, että juuri sen tähden, kun toiset eivät pääse Jumalan lepoon ja toiset pääsevät, Jumala ”taas määrää päivän, ’tämän päivän’, sanomalla Daavidin kautta pitkän ajan jälkeen, niin kuin ennen on sanottu: ”Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä, alkää paaduttako sydäntänne” (Hebr. 4:7).

Ei tässä siirretä armonaikaa huomiseksi tai ensi sunnuntaiksi, vaan tänään, tänään on alistuttava Jumalan tuomioihin. Tänään on

synti tunnustettava synniksi. Tänään on Jumalan tilipäivä sinun ja minun kanssani. Kaikki tällaisten asioitten siirtäminen huomiseksi — eteenpäin, — on sydämen sulkeamista ja synnin säilyttämistä, mikä helposti johtaa paatumiseen. Jumala ei ole antanut meille ainoatakaan päivää sitä varten, että me silloin saisimme rauhassa elää suruttomina tai itseemme luottaen.

Samassa yhteydessä heprealaiskirjeen kirjoittaja vielä lausuu, että tuo varoitus ja siihen liittyvä kehoitus, että uskolla turvautuisimme suureen ylimmäiseen pappiimme; Jeesukseen, Jumalan Poikaan, annetaan sitä varten, että me heti tänään kävisimme ”pelottomasti armon istuimen eteen, jotta saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan”, (Hebr. 4:16). — Jumala ei tahdo jättää meitä armoansa ja lohdutustansa vaille ainoatakaan hetkenä. Juuri samana päivänä, kun Jumalan lain edessä olemme syntiset, hän tahtoo, että todella omistaisimme hänen armonsä: ”Katso, nyt on otollinen aika, katso nyt on pelastuksen päivä” (2 Kor. 6:2). Ne, jotka eivät antaisi synnin tunnossa olevan heti uskossa

turvata Kristukseen ja viipymättä saada syntinsä anteeksi ja jotka tällaista oikeata turvaamista Kristuksen ansioon kutsuvat ”armon varkaudeksi”, ovat kadotuksen saarnaajia, jotka yrittävät riistää syntiseltä otollisen ajan ja pelastuksen päivän. Ahdistettu sielu! Ei ole ”tänään” ainoastaan sinun syntiesi päivä, vaan se on myös syntiesi anteeksiantamuksen päivä. Usko ”pelottomasti” Vapahtajaasi! Hän tahtoo heti — samana päivänä — antaa sinulle iankaikkisen elämän.

Niinpä Jeesus sanoi Sakkeukselle, joka katui syntejään ja etsi Jumalan armon lohdutusta: ”Tule kii-reesti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun kodissasi” ja tällä Herra vielä lausui hänelle: ”Tänään on pelastus tullut tämän kodin osaksi” (Luuk. 19:5,9). — Sakkeus uskoi Herraan Jeesukseen ja julistettiin uskomme esikuvan, Aabrahamin pojaksi.

Samoin lausui ristillä riippuva Vapahtaja syntinsä tuntevalle, mutta Kristukseen uskovalle ryöväri-le: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänään olet minun kanssani oleva paratiisissa” (Luuk. 23:43).

Ja kaikkia niitä, jotka syntihädässään pelkäävät, että Herran armo ei tänään riittäisi peittämään heidän syntiänsä, rohkaiskoon tämä Raamatun sana: ”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti” (Hepr. 13:8). — Niin kauan kuin vielä ”tämä päivä” valkenee, saa jokainen uskoa Kristukseen ja saa tämän uskon kautta Jumalan edessä kelpaavan vanhurskauden. Vielä tänään on Kristuksen armosa sinullekin avattu taivas. Oletko

uskon kautta käynyt portista sisälle?

Kaikki Herran sana, joka korviisi kuuluu, julistaa sinulle edelleenkin: tänään, tänään! Samoin kuin lain sana tänään satuttaa sinua ja evankeliumin sana tahtoo sinut tänään parantaa, niin myös usko tänään tunnustautuu teossa. Tuona pelastuksen päivänään Sakkeus tahtoi korvata tekemänsä vääryydet. Kun taas tuo ensimmäinen poika ei noudattanut isänsä kehotusta heti, kun hän pyysi poikaansa ”tänään” menemään työtä tekemään viinitarhaan, (Matt. 21:28), oli se todistus hänen epäuskostaan. Rakas lukija, tutki itseäsi, oletko sinä ”tänään” Herran viinitarhan työssä. Jollet ole, kuuluu sinulle kaikki Jumalan sanan varoitus ”tämän päivän” kohdalla.

Kerran ”tänään” tulee päivä tai on juuri käsillä, jolloin armonaikasi on loppunut tai jolloin Herra salaman tavoin ilmestyy tuomiolle. Silloin ei enää ole mitään armon tarjoavaa ”tätä päivää” vaan kaikki tällaiset varoitukset ja lohdutuksen sanat ovat vaienneet. Silloin ei enää saarnata mielenmuutosta eikä syntien anteeksisaamista. Silloin on koittanut uusi huomen — uusi päivä, joka on kirkkauden, rauhan ja autuuden päivä vain niille, joille armonajan ”tänään” oli uskon ja armon päivä.

Ihminen kuka lienetkin! Vielä on meneillään armon aika. Muista jokaista päivää erikseen. Olkoon sinulle ”tänään” pelastuksen päivä. Silloin olet saanut armon oikeaan aikaan.

*Pastori A. A. Uppala
Luterilainen 1941*

Valvokaa

1 Piet. 5:8: *Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri kuin karjuva leijona etsien, kenet nielisi.*

Niihin kristillisiin oppeihin, jotka nykyisin kaiketi useimmin ja kiivaimmin kiistetään, kuuluu oppi perkeleen olemassaolosta, siitä, että tämä lakkaamatta kävisi ihmisten kimppuun. On tultu siihen, että monet myöntävät uskovansa kaikkeen Raamatussa, mutta he pitävät mahdolltomana uskoa perkeleen olemassaoloa, eivät ainakaan sitä, että tämä voisi vielä nytkin vaikuttaa ihmisten joukossa.

Sen kanssa, joka hylkää Jumalan sanan, ei sovi paljon taistella. Oppi saatanaasta koskee näkymätöntä henkimaailmaa, jonka olemassaolo ei avaudu meille järjellä, vaan Jumalan sanan ilmoituksesta. Se, joka hylkää koko Jumalan ilmoituksen, sille täytyy luonnollisesti myös opin salaperäisestä pimeyden vallasta olla hullutusta. Epäuskon myrkkyy ja sairaalloinen mietiskely ovat nykyisin saaneet yliotteen kristikunnassa ja tartuttaneet lukemattomia, että jopa nekin, jotka eivät halua kokonaan hylätä Jumalan sanaa, kuitenkin epäilevät saatanan olemassaoloa tai hänen vielä olemassa olevaa vaikutustaan ihmisiin. Mutta niin varmasti kuin Jumala on olemassa, joka on ilmoittanut itsensä pyhässä Raamatussa, yhtä varmaa on myös, että saatana on olemassa. Pyhässä Raamatussa ei ainoastaan

paikoin mainita saatanan nimi, jolla voisi käsittää pahoja ajatuksia ja himoja, vaan pyhässä Raamatussa kerrotaan meille yksityiskohtaisesti koko historia hänen alkuperästään, olemuksestaan, ominaisuuksistaan, teoistaan, hänen vaikutuksestaan koko ihmissukuun, hänen valtakunnastaan, olinpaikastaan ja hänen nykyisestä ja entisestä kohtalostaan. Oppi saatanaasta on kiedottu koko oppiin jumalallisesta ilmoituksesta, niin että koko kristillinen oppikennelma sortuu, jos kielletään tuon pahan hengen olemassaolo.

Raamattu näet sanoo lyhyesti meille tämän. Jumala ei ole vain luonut ihmisiä, vaan myös lukemattoman suuren joukon korkeampia henkiä eli enkeleitä ja antanut niille suuren kirkkauden, että he hänen valtaistuimensa ympärille kokoontuneina häntä palvelisivat ja toteuttaisivat hänen käskyjään. Mutta eräs näistä korkeimmista ja kirkkaimmista enkeleistä lankesi Jumalasta ja hänen kanssaan suuri joukko taivaallisia henkiä. Tuo langennut enkeli ei voinut säilyttää valta-asemaansa, vaan kun hän oli jättänyt asuntonsa, hänet syöstiin pimeyden kahleissa helvettiin. (2 Piet. 2:4) Kuitenkin tämä paha Jumalan vihollinen päätti silloin pystyttää toisen valtakunnan menettämänsä sijaan ja häiritä ja tuhota siinä kaikkialla kaikkia Jumalan töitä. Se oli silloin, kun Jumala oli luonut ensimmäiset ihmiset pyhiksi ja ihaniksi kuvansa

Saatana kiusaa Jeesusta

mukaan ruumiin ja sielun puolesta. Hän yritti langettaa heidät Jumalasta ja syöstä syntiin. Ihminen antoi joutua itsensä harhaan, sanoi irti kuuli-aisuutensa Jumalaan, lankesi syntiin ja Jumalan lapsesta tuli pimeyden valtakunnan alamainen. Syntiset vanhemmat siirtävät nyt syntisiä lapsia. Kukaan, jota ihmiseksi sanotaan, ei ole luonnostaan Jumalan valtakunnassa, vaan Jumalan vihollisen valtakunnassa. Synnin myötä hävisi Jumalan valtakunta maailmasta. Raamattu sanoo, että tämän maailman jumala ja ruhtinas on saatana (syyttäjä), joka pyrkii lakkaamatta levittämään maailmaan yhä enemmän syntiä, harhaa, sokeutta, pimeyttä, tuskaa ja onnettomuutta. Raamattu sanoo, että hän hallitsee nyt ilmassa (ilmapiiriä) (Ef. 2:2) ja käy ympäri kuin karjuva leijona etsien kenet saisi niellä. (1 Piet. 5:8) Hänellä on tekonsa epäuskon lapsissa, ja hän sokaisee heidän mielensä

niin, etteivät he näe evankeliumin kirkasta valoa Kristuksen kirkkaudesta. Meillä ei ole siis taistelu lihaa ja verta vastaan, vaan ruhtinaita ja valtiaita vastaan, nimittäin maailman valtiaita vastaan, jotka hallitsevat tämän maailman pimeydessä, pahoja henkiä vastaan taivaan alla. (Ef. 6:12) Jumalan sana ei ilmoita meille vain omaa kurjuuttamme, sitä, kuinka me kaikki jouduimme synnin kautta saatanan valtakuntaan, vaan se ilmoittaa myös, että Jeesus Kristus on voittanut saatanan ja lunastanut meidät vapaiksi hänen valtakunnastaan, pelastanut pimeyden vallasta ja perustanut uuden Jumalan armon valtakunnan verellään, jossa on vapaus ja autuus niille, jotka häneen uskovat.

Herra, anna meille raittiuden henki, jotta voimme taistella hyvän uskon taistelun ja kestää kiusauksissa. Aamen.

C. F. W. Walther - Kotihartaus

Pääsiäinen, kristikunnan suurin juhla

Pastori, Markku Särelä

Rakkaat uskonveljet ja –sisaret!

Tämä on todennäköisesti viimeinen puheeni rakkaalle kirkolleni ja sen jäsenille, ja siksi se on lyhyt.

Meillä on suuria kristillisiä juhlia useampia. On joulu, Jeesuksen syntymäjuhla, on pitkäperjantai, Kristuksen suuren kärsimisen ja kuoleman juhla ja on helluntai Pyhän Hengen vuodattamisen juhla pääsiäisen lisäksi. Mutta kaikkein suurin näistä on pääsiäinen. Miksi? Siksi, että ilman Kristuksen ylösnousemusta meillä ei olisi noita muitakaan juhlia. Se on näet hänen lunastustyönsä voittosinetti.

Raamattu sanoo: ”*Jos Kristus ei ole noussut ylös, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne... Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne.*” 1 Kor. 15:14,17. Walther lausuu tämän johdosta: ”Kun Jumala herätti Kristuksen kuolleista, hän julisti sillä teollaan maailman vanhurskautetuksi edessään eli sen synnit anteeksi annetuiksi. Kuka ikinä nyt uskoo Kristukseen, saa synnit anteeksi hänen kauttansa.” Hän jatkaa: ”Uskomme ei ole jonkin hurskaan inhimillisen toiveen varassa, vaan valtavan Jumalan teon varassa, kun hän herätti Poikansa kuolleista ja siten osoitti hyväksyneensä Poikansa sovituksen riittävänä suorituksena ihmiskunnan syntivelasta.” Tästä Walther tekee tärkeän päätelmän: ”Nyt voimme kutsua muitakin uskomaan valmiiseen, täydelliseen sovitustekoon.” (Kotihartaus, s. 285)

Haluan sydämellisesti kiittää teitä suuresta tuestanne, jota olette osoittaneet minulle noin 60 vuotta kestäneen saarnavirkani aikana.

Pyydän nyt jättää teidät kaikki armollisen, sovitetun Jumalan huomaan ja hänen pyhän evankeliuminsa suojaan. Hän varjelkoon teidät kaikki uskossa loppuun asti. Aamen.

Markku Särelä, Pääsiäisjuhlissa Siitamajalla 17.4.2022

Rakas Ystävä on poissa

Saarnatekstinä
pyhä evankeliumi
Mark. 16:1–8.

Kallis kristitty, oletko kävellyt läheisesi haudalle ja muistellut yhteisiä hetkiä hänen kanssaan? Olet ehkä kiittänyt siitä, että rakkaasi on jo taivaan kodissa. Onko mieleesi silloin tullut Jeesuksen hauta, joka löytyi pääsiäisaamuna avoimena ja tyhjänä?

Pääsiäispäivän evankeliumitekstissä oli nyt kolmas päivä Jeesuksen kuolemasta. Kaksi yötä oli kulunut siitä, kun Jeesus oli Pitkäperjantaina kuollut ristillä ja haudattu kalliohautaan. Opetuslapset ja niin myös nämä naiset olivat kuuliaisesti viettäneet sapatin hiljaisuudessa, mutta nyt he olivat lähteneet rohkeasti matkaan haudalle.

Meille on opettavaista pysähtyä jo siihen keitä nämä naiset olivat. Maria Magdaleena oli Jeesuksen opetuslapsi, josta Herra oli karjottanut pois seitsemän riivaajaa. Jeesus oli vapauttanut Marian ja samalla ottanut hänet seuraajakseen. Kuinka suuri täytyikään Marian

kaipuun ja ikävän olla nyt Herransa ja mestarinsa puoleen.

Toisena meille kerrotaan Mariasta, Jaakobin äidistä. Emme saa tarkemmin tietää kuka tämä Maria oli. Hän ei ollut Herran Jeesuksen äiti, Neitsyt Maria. Tämäkin Maria oli kuitenkin saanut kutsun Jeesuksen seuraamiseen. Marian nimi muistuttaa siitä kuinka suuri oli myös Jeesuksen äidin murhe ja kipu. Hänen ihmeellisellä tavalla siinnyt Poikansa oli julmalla tavalla surmattu. Messiasta uskollisesti odottanut vanha Simeon oli kertonut Marialle, että myös Marian sielun lävitse oli miekka käyvä, jotta monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi. (Luuk 2:35) Näin oli nyt käynyt, ja monien sydänten ajatukset tulivat ilmi, kun sana Ylösnoussesta Herras-tamme lähti kaikumaan ympäri maailmaa.

Kolmas nainen oli Salome, Jeesuksen opetuslapsiin kuuluneiden

Sebedeuksen poikien, Jaakobin ja Johanneksen, äiti. Millainen äiti mahtokaan olla, kun Sebedeuksen poikienkin kerrotaan olleen ukkosenjylinän poikia? Vahvatahtoinen Salomekin oli joutunut elämässään nöyrytykseen. Hän oli polvistuneena Jeesuksen edessä rohkeasti pyytännyt, että hänen poikansa saisivat istua Jeesuksen molemmilla puolilla taivasten valtakunnassa. Nyt hänen poikansa pelkäsivät ja surivat muiden apostolien kanssa suljettujen ovien takana, koska Jeesus ei ollut vielä ilmestynyt heille ja vahvistanut heidän uskoaan. Tämä muistuttaa meitä siitä, että Jumala koettelee meitä aika ajoin, mutta Hän tekee sen vain vahvistaakseen uskoamme Häneen.

Tätäkin tekstiä ei voi millään tavoin käyttää perusteena pyhän saarnaviran sallimiseen naisille. Sillä Herra Jeesus antoi apostolisen saarnaviran vain siihen kutsumilleen miehille. Sen kuulemme ennen kaikkea Vapahtajamme omasta sanasta, Pyhästä Raamatusta sekä siitä, että kaikki apostolit olivat miehiä.

Jumalan armosta ja johdatuksesta nämä Jeesuksen uskolliset seuraajat eivät jääneet kuolemanpelkonsa vangeiksi, koska he olivat valmiit kohtaamaan ja voitelemaan Jeesuksen ruumiin. Näiden naisten pieni ryhmä rohkaisee meitä matkaan, jolla emme laita toivoamme toisiimme, emmekä itseemme, vaan edessä siintävään

määränpäähän ja Häneen, joka siellä odottaa.

Ethän siis rakas ystävä, pahennu lähimmäisesi puutteisiin, vaan tuet ja kannustat häntä uskon tiellä. Ethän myöskään luota omaan erinomaisuuteesi tai voimiisi, vaan tukeudut yksin Häneen, joka johtaa vaellustamme luokseen.

Kohottakaa uskon katseenne!

Pääsiäisaamun evankeliumi varoittaa vakavasti epäuskon ja epäilemisen synnistä. Jeesus oli toistuvasti puhunut ylösnousemuksesta ja takaisin paluustaan. Silti nämäkin uskolliset seuraajat kysyivät toisiltaan: ”Kuka vierittää meille kiven haudan ovelta?”

Epäiletkö sinä Herran ylösnousemusta? Kysytkö yhä naisten tavoin: Kuka olisi voinut vierittää kiven haudan suulta? Tai miten kuollut olisi voinut virotta eloon? Tässä meiltä kysytään uskoa ja luottamusta Jeesuksen sanoihin. Sillä edes tyhjä hauta ei olisi riittänyt avaamaan todistajien silmiä. Tarvittiin vielä Herran Jeesuksen antama usko ja Hänen kohtaamisensa. Hänen ilmestymisestään Maria Magdaleenalle kerrotaankin heti näiden jakeiden jälkeen.

Evankeliumimme ydinkysymys kuuluu: Onko Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ruumiillinen ylösnousemus, esikoisena kaikista kuoloon nukkuneista, sinulle ehdottoman varma ja totisinta totta tässä ja nyt? Saako

se olla sinulle samalla tavoin luovuttamaton totuus kuin jos olisit itse seisonut tuona Pääsiäisaamuna tyhjän haudan suulla?

Ja vielä tätäkin enemmän! Saa-ko Kristuksen ylösnousemus olla uskosi kulmakivi? Onko se Herramme täydellisen synnittömän elämän ja ristinuhrin lisäksi pelastuksesi kivijalka ja perusta? Elätkö päivä päivästä kohti omaa ylösnousemustasi?

Rakas ystävä, kuulethan miten autuuden evankeliumi kaikuu tekstissämme: ”kohotettuaan katseensa he näkivät kiven poisvieritetyksi.” Muistakaamme Jeesuksen sanoja Luukkaan evankeliumin luvusta 21, jae 28: ”Mutta kun nämä alkavat tapahtua, nousee pystyyn ja nostakaa päännne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä.”

Jeesuksen antaman uskon voimin naiset nostivat katseensa kohti tyhjää ja avointa hautaa. Surun keskelle laskeutui ilouutinen, joka sai heidät uskomaan. Sen sai aikaan ainoastaan Pyhän Kaikkivaltiaan rakkaus ihmiskuntaa kohtaan.

Hän ei ole enää täällä

Emme saa pahentua evankeliumien aluksi erilaisilta vaikuttaviin kuvauksiin Jeesuksen tyhjältä haudalta. Kaikki evankeliumit kertovat yhtäpitävästi tuosta ihmeellisen kauniista ja varmasta iankaikisuuden lupauksen aamusta. Ne kuvaavat tapahtumia eri näkijöiden kannalta ja myös konkreettisesti sen riemun ja hämmennyksen,

kuinka suurta oli löytää ja nähdä tyhjä hauta.

Ylösnousemuksella ei ollut silminnäkijöitä. Jumala tekee suurimmat ihmeensä poissa ihmisten katseilta. Niiden seuraukset kuitenkin näkyvät. Samoin kuin uskon lahja syntyy silmiltä kätkössä, mutta sen seuraukset kyllä huomataan.

Ylösnousemuksen vuoksi ei haudan kiveä olisi tarvinnut vierittää pois. Kivi ei Jeesusta pidätellyt, vaan kalliohaudan ovi avattiin meille uskomme vahvistukseksi ja merkiksi. Siksi Jumala itse vierittää epäuskon kiven sydämeltämme, kuten Hän vieritti kiven Poikansa haudalta.

Jumalan suuruudesta kertoo sekin, että Herran Jeesuksen syntymästä ja Hänen ylösnousemuksestaankin saivat ensimmäisinä sanan kerrottavakseen ihmiset, jotka eivät olisi tuona aikana kelvanneet oikeuden eteen todistajiksi. Enkelit olivat ilmoittaneet Jeesuksen syntymästä ensin paimenille ja nyt olivat naiset rientäneet ensimmäisinä Jeesuksen haudalle. Tämä on kuitenkin väkevä todistus Jumalan pyhydestä, Hänen vanhurskaudestaan ja rakkaudesta meitä kohtaan. Sillä yksin Jumalan sana Hänen voitostaan ja ylösnousemuksesta riittää. Se ei ole riippuvainen siitä kertovasta ihmisestä, ei hänen ominaisuuksistaan eikä asemastaan. Evankeliumi on tarkoitettu kaikille ihmisille.

Kuulemme sen enkelin sanoista: ”Älkää pelästykö.” Muistathan nämä sanat, kun omatuntosi vapiisee Pyhän Kaikkivaltiaan ja Hänen tahtonsa edessä. Turvaa Jumalan armoon Hänen Pojassaan, kun elämä ja sen vastoinkäymiset pelästyttävät. Luota Hänen sanaansa, kun kaikki muu turva elämässäsi katoaa. Sillä kuulethan henkeämme, sieluumme, sydäntämme ja koko olemustamme vavahduttavat sanat: ”Hän ei ole täällä!” Kuolema ei voinut pitää tätä Pyhää ja Täydellistä Jumalan Uhrikaritsaa omanaan. Isä oli herättänyt Hänet kuolleista. Niinpä tässä lopussa kerrottu pelkokaan ei ollut enää samaa kuin alussa. Nyt se oli ihastelevaa ja ylistävää pelkoa, jossa voi miltei kuulla sanat: ”Kiitos, Rakas Herra Jeesus!”

Siksi samoin kuin Hänen hautansa oli tyhjä, niin ovat Hänen uhrinsa ansiosta myös perisyntimme ja tekosyntiemme velkameri tyhjä. Sillä koska Herra Jeesus ei ollut enää haudassa, on Hän totisesti tänään luonamme. Hän kumartuu sanaansa. Hän kumartuu ehtoolispöytänsä, pyhään tosiruumiiseensa ja pyhään tosivereensä. Hän vakuuttaa vierelläsi: ”Älä pelkää, sinä olet minun”.

Siksi saat tästä pelastuksesta ammentaen mennä ja sanoa kaikille omille rakkaillesi, että Kristus on ylösnoussut; Kristus elää! Hän on mennyt edellämme taivasiin ja valmistanut sanansa mukaan sinulle

vierelleen ikuisen paikkasi, jotta sinäkin saat olla siellä missä Hän on. Hän vakuuttaa tänäänkin MINÄ OLEN. – Olen elämäsi ja autuutesi.

Sillä totisesti niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, jouduisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. (Joh. 3:16) Ja niin kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa valo. (Jes 9:1)

Näin tämän päivän evankeliumi ei kerro vain yhdestä avoimesta ovesta. Sillä taivaan ovi avattiin, kun Herramme antoi henkensä ristillä julistaen kaikkien aikojen suurimmat rakkauden sanat: ”Se on täytetty!” Taivaan ovi avattiin, kun ylösnousemuksen myötä murtui kuoleman valta. Niin on nyt Jeesuksen tyhjän haudan kautta avoin tie iankaikkiseen elämään ja autuuden kotiin.

Sieltä kuuluu jo ikuinen ylistysvirsi ristin Pyhälle Uhrikaritsalle. – Hänelle, jonka Isä Kaikkivaltias antoi ristinkuolemaan ja herätti kuolleista, ettet sinä, rakas ystävä, kuole synteihisi, vaan sinulla on Hänessä armo, autuus ja iankaikkinen elämä. Hän vakuuttaa levollisesti tänäänkin: ”Rauha teille.”

*Pastori Marko Kailasmaa
saarna ordinaatiopäivänä
Siitamajalla 17.4.2022*

Pääsiäisjuhlien ordinaatiotilaisuudessa lukivat seurakuntiemme esimiehet Risto Säreä (Helsinki) ja Antti Saari (Tampere) seurakuntien kutsun ja siunasivat yhdessä pastori Markku Säreän kanssa pastori Marko Kailasmaan virkaansa seurakuntien pastoriksi.

Pääsiäisjuhla ja virkaanvihkimys Siitamajalla su. 17.4.2022.

Juhlan yhteydessä pastori, teologian maisteri Marko Kailasmaa vihittiin (ordinaatio) Helsingin ja Tampereen seurakuntien paimen-virkaan. Vihkimyksen suoritti pastori Markku Säreä. Ordinaatio, johon osallistuivat seurakuntien esimiehet, alkoi klo 11.00 ja jatkui ruokailutauon jälkeen ehtoollisjuhlalämpöpalveluksella.

Helsingin (20.3.22) ja Tampereen (27.3.22) Tunnustukselliset

Luterilaiset Seurakunnat lähettivät kirkkomme vikaarille Marko Kailasmaalle kutsukokousten päätösten mukaan kutsun saarnavirkaan. Seurakunnat saivat kutsuihin myönteisen vastauksen 2.4.2022, josta ylistävä kiitos Seurakunnan Herralle.

Juhlan aikana pidettiin lapsille pyhäkouluu. Osallistujia oli eri puolilta maamme. Yhteinen pääsiäisjuhla pitkän koronakauden jälkeen korosti sitä, kuinka Seurakunnan Herra pitää omistaan huolen.

Oi Herra kaikkivaltias,
Sun kaikk' on hallussasi.
On kansamme sun huomassas
Ja maamme vallassasi.
Sä, kaikkein tuki, turva.

Pois riidat, Herra, karkoita,
Yksmielisyys suo meille,
Sä armollasi valista,
Vie meidät tahtos teille.
Oi, siunaa Suomen kansaa!

Ei ole yhtään päällä maan,
Ken sodat estää taitaa.
Sä Jumalamme, yksin vaan
Rauhalla siunaat maita,
Ah, armahda ja auta!

VK/1938 v 572

Jumala puhuu luonnossa

"Tulee paikoin suuria maanjäristyksiä, ruttoa ja nälänhätää, ja on oleva pelottavia näkyjä ja taivaalta tulevia suuria merkkejä". (Luuk. 21:11)

Jumala puhuu näkyvällä ja järkyttävällä tavalla, että ihmiset tunnus-
taisivat hänen todellisuutensa ja kaikkivaltiuutensa. Kun Ihmiset sulkevat
sydämensä evankeliumilta, Jumala puhuu heille tavalla, jota he eivät voi
paeta. Hänen äänensä kuuluu luonnonvoimissa. Kaikki tottelee hänen
tahtoaan, tosi hyväksi Jumalan lapsille ja vastustajien peloksi.

Luomakunta järkkyy, kun Jumala panee luonnonvoimat liikkeelle.
Maanjäristykset ovat tuhoisia ja tulivuorenpurkaus saattaa vaikuttaa koko
maapallon ilmakehään. Tulvat hävittävät jokilaaksoja ja jokien suistoja,
hirmumyrsky tuhoaa maata laajalti. Kuivuus aiheuttaa kovan nälänhädän.
Yhä uudet taudit tappavat lapsia ja aikuisia. Nämä kaikki tapahtumat ovat
Jumalan varoitushuutoja. Ne kutsuvat katumukseen ja uskoon.

Nämä kaikki ja niiden lisäksi pelottavat muut tapahtuvat kertovat ar-
mon ajan lyhyydestä ja pikaisesta loppumisesta.

Kuulkaamme siis Jumalan pelastavaa puhetta evankeliumissa. Kris-
tuksessa hän on sovittanut koko maailman itsensä kanssa ja pyytää nyt:
"Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa." Ottakaa vastaan Herra Jeesus
ja hänessä syntien anteeksiantamus, elämä ja autuus.

Salattu Jumala, sinä puhut monella tavoin ja sinun luonasi on paljon
anteeksiantamusta, että sinua peljättäisiin. Aamen.

Voimattomalle voimaa

Herran palveltavana

Jumalanpalvelukseen osallistumisesta tahtoo itselläni välillä muodostua vain rutiininen tapa. Sinne mennään, koska on jälleen sunnuntai. Osallistuminen on välillä tilaisuuden seuraamista ilman, että itse asiassa keskityn virsien sanoihin, ilman, että liturgiset osuudet koskettaisivat, ilman, että muistan kuinka hienoa on saada mahdollisuus osallistua.

Ulkomailla asuessani minulla ei ole ollut aina mahdollisuutta osallistua oman kirkon jumalanpalveluksiin. Noina sunnuntaina jäin kaipaamaan, että olisi nähnyt uskonveljiä ja -sisaria. Netistä saattoi kuunnella saarnan tai vaikka kokonaisen jumalanpalveluksen, mutta ei se ikinä tuntunut samalta kuin kokoontua samanaikaisesti toisten kanssa Sanan äärelle.

Onneksi Herra on myös antanut ihmiskunnan keksintöjen kehittyä ja olen pystynyt seuraamaan jumalanpalveluksia video-yhteyden kautta. fyysisesti välissä saattaa olla tuhansia kilometrejä, mutta on se silti niin hyvä tunne nähdä tuttuja kasvoja ja laulaa samaan aikaan

muiden kanssa – vaikka ne muut eivät sitten minua kuulisikaan.

Siksi olen erittäin iloinen, että kirkkomme kaikilla jäsenillä on nyt tämä sama mahdollisuus. Asuivatpa he ulkomailla tai Suomessa, lähempänä tai kauempana toisistaan, niin he voivat osallistua yhteiseen jumalanpalvelukseen. On ihana etu oikeus olla suomalainen, sillä voimme vapaasti kokoontua. Ja etäyhteyden avulla nekin, jotka syystä tai toisesta ovat estyneitä menemään paikan päälle, voivat laulaa, rukoilla ja kuulla Sanaa samaan aikaan. Ja tilaisuuden lopuksi on ihana nähdä kaikkien kasvoja edes ruudun kautta ja muistaa, että Herran lampaita on enemmänkin kuin jokapäiväisessä elämässä ehkä näemme.

Kuinka hyvin Jumala pitääkään meistä huolta! Hän antaa niin paljon mahdollisuuksia tulla hengellisesti ravituksi ja vahvistua uskossa. Joka sunnuntai saamme kokoontua Hänen palveltavakseen. Antakoon Hän armonsa, että muistaisimme kuinka siunattuja olemme, kun meillä on tähän mahdollisuus!

Sinikello

Ristiriitoja ajan määrittelyssä

Ihmisen historiassa ajan ja ilmiöiden seuraaminen on aina ollut tärkeää. Jo luomistapahtumien yhteydessä Jumala määritteli ajanlaskun perusteet. Jumala sanoi: *”Tulkoot valot taivaanvahuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia.”* (1 Moos.1:14). Muinaisen Egyptin ja Mesopotamian ajanlaskussa uskonnollisissa ja hallinnollisissa kalentereissa viitattiin kuukausien ja aurinkovuosien kiertoon sekä tärkeisiin maataloustoimiin. Hallitsijoiden kaudet nimettiin ja tapahtumien ajankohdat määriteltiin myös niiden mukaan.

Vielä 1900-luvun alussa useissa suomalaisissa kodeissa oli raamattuna Biblia, jossa oli esitettynä maailmanhistorian vuosiluvut Aadamista Kristukseen. Matteuksen ja Luukkaan evankeliumiin on otettu mukaan Jeesuksen sukupuu. Raamatun antamien tietojen perusteella ei kuitenkaan saada ehdotonta varmuutta tapahtumien tarkoista ajankohdista koska heprealaisen laskutavan mukaan henkilön iässä ja kuninkaiden hallituskausissa vajaa vuosi laskettiin täydeksi.

Raamatun antamiin tietoihin perustuu mm. irlantilaisen arkkibiispa Ussherin (1600-luku jKr.) yleisesti tunnettu arvio historian ajanlaskusta. Hänen laskelmissaan Raamatun ilmoittamien tapahtumien ajankohdat olivat: Luominen v. 4004 eKr., Vedenpaisumus päättyi v. 2348 eKr., Abrahamin kutsuminen v. 1921 eKr., israelilaisen pako Egyptistä v. 1491

eKr., Jerusalemin temppelin rakentaminen v. 1012 eKr., juutalaisten pakosiirto (Baabelin vankeus) v. 586 eKr. ja Kristuksen syntymä v. 4 eKr.

Juutalaisten (heprealainen) kalenteri alkaa luomisesta, jonka laskennallinen aika kalenterissa oli 3761 eKr. Juutalaiset eivät kunnioita Kristusta messiaanaan ja siksi ajanlaskussa ei ole määritteitä eKr. ja jKr. Heidän kalenterinsa mukaan nyt on menossa vuosi 5782. Eroa kristittyjen laskelmiin on noin 250 vuotta. Yhteistä ajanmäärittelyissä on ollut ajanlaskun alkuhetki, joka liittyy luomisviikkoon.

Arkeologit tutkivat muinaisjäännöskohteita ja arvioivat niiden historiaa. Mesopotamian alueella tuhansien vuosien aikana vallinneet olosuhteet ovat olleet otolliset maaperässä olevien esineiden ja rakenteiden säilymiselle. Alueen tapahtumista kertoo myös Raamattu. Sen antamia tapahtuma- ja paikallistietoja onkin käytetty hyväksi alueen tutkimusten yhteydessä 1800-luvulta lähtien. Viimeaikaiset, muinaisten hallitsijoiden arkistojen löydöt, ovat vahvistaneet sen, että Raamatussa ilmoitetut tapahtumat ovat historiallisia tosiasioita, joiden perusteella myös arkeologian tekemät havainnot voidaan tarkentaa.

Nykyisen materialistisen maailmankäsityksen mukaan Raamatun ilmoittamien tapahtumien historiallisuutta on kuitenkin vähätelty. Useimmat tutkijoista eivät hyväksy Raamatun antamien tietojen pä-

Aurinkokelloa käytettiin mm. Egyptissä jo noin 3500 vuotta sitten. Aika määriteltiin keskelle sijoitetun tapin varjon perusteella. (HS-tiede 1.4.2022)

tevyyttä. Jotkut jopa paheksuvat, kun raamatullisia tekstejä ja ajan määrittelyä käytetään arkeologisten tutkimusten yhteydessä.

Esimerkki vääristyneestä ajanmäärittelystä koskee Niilin yläjuoksulla sijainnutta Ylä-Egyptiä ja pohjoisen Niilin suistoalueella sijainnutta Ala-Egyptiä, jotka olivat erillisiä valtioita. Arkeologien mukaan ne yhdistyivät noin 3100 eKr. — eli siis yli 700 vuotta ennen Raamatun ilmoittamaa vedenpaisumusta.

Raamatun mukaan Haamin maahan (Egyptiin) syntyivät ensimmäiset kaupunkivaltiot joitakin satoja vuosia vedenpaisumuksen jälkeen. Alueelle siirtynyt kansa kutsui itseään nimellä Misr. Nimi liittyy Nooan lapsenlapsen Mizraimiin (Mestram). Todennäköisesti Egyptin ensimmäisen dynastian alku liittyy häneen. Heparalaiset kutsuivat Egyptiä Mestramiksi.¹

Osa arkeologien virheellisistä aika-arvioista perustuu egyptiläisen pappi Manethon kirjaamiin historiantulkintoihin. Hän asetti Egyptin dynastiat virheelliseen järjestykseen.² Tämä virhearvio ajoituksessa vääristää myös Mesopotamian,

heettiäisten ja minolaisen kulttuurien historiaa, jotka liittyvät läheisesti tapahtumiin Egyptissä. Manethon kirjoitti Egyptin historiaa Aleksanteri Suuren perustaman Alexandrian kirjaston käyttöön arviolta 100 vuotta kaupungin perustamisen jälkeen, 200 -luvulla eKr. Virheellisten oletusten vuoksi historian aikajana venyi yli 600 vuotta liian pitkäksi.

Radiohiilimittauksiin perustuvia ajoitustarkastuksia arkeologit alkoivat tehdä jo 1960-luvulla. Silloin nobelisti Willard Libby (hiili-14-ajoituksen keksijä) oli Egyptissä kalibroimassa ja ajoittamassa hautalöytöjä. Hän totesi, että arkeologien arvioimat vuosilaskelmat olivat yli 600 vuotta suuremmat kuin tarkkoihin tapahtumiin kalibroidut mittausajat.³ Tämä Raamatun aikoja tukeva tieto jäi tutkimuskansioihin ja arkeologien raporttien sivuhuomautuksiin. Arkeologit eivät silloinkaan halunneet muuttaa ajoitustaan siten, että se olisi ollut sovitettavissa yhteen Raamatun aikamääritteiden kanssa.

Materialistiseen maailmankuvaan uskovat tutkijat hyväksyvät myös luonnon ilmiöille pitkät kehityskaudet. Esimerkiksi maapallon lämpeneminen ja ilmatilojen muutosten nopeus ovat nyt yllättäneet ne, jotka uskovat maapallon luonnon olevan satojen miljoonien vuosien kehityksen tulos. Kehityso pilliset arviot harhauttavat sekä tutkijoita että päättäjiä. Koska maapallo on nuori, ilmaston muutokset voivat olla äkkinäisiä ja yllättäviä.

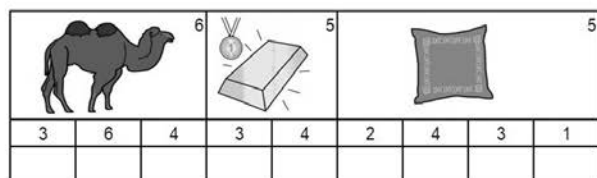
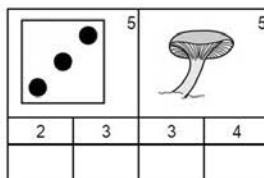
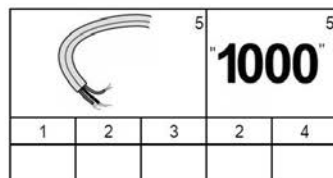
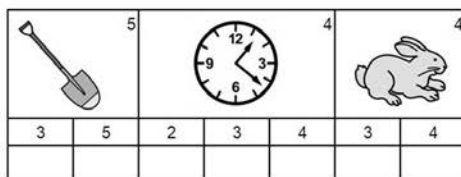
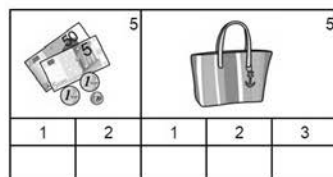
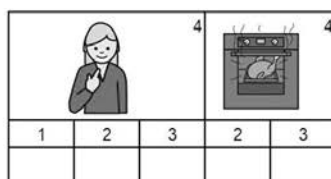
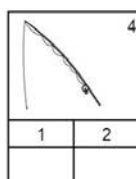
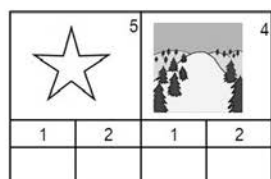
KP

1) <https://en.wikipedia.org/wiki/Mizraim>

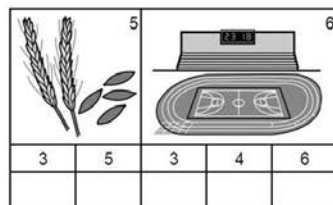
2) <https://fi.wikipedia.org/wiki/Manetho>

3) Taustaa 3

RATKAISE LAUSE:

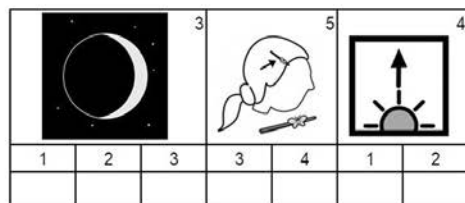

Kuka sanoi nämä sanat.
Missä yhteydessä.
Kaksikin kertomusta.

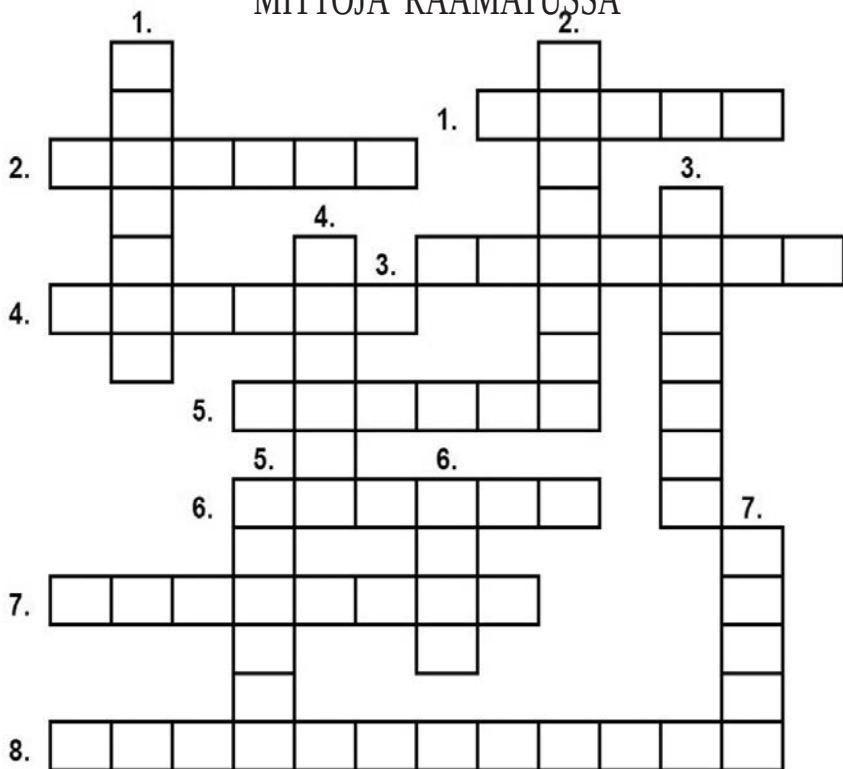
Ratkaise lause.

Vihjesanan pituus
Monesko kirjain otetaan
Vastaus: Matt. 17:5

Kuvat: Papunetin kuvapankki / ARASAAC

MITTOJA RAAMATUSSA

PYSTYYN:

- 1 Pituusmitta 185 m Luuk. 24:13.
- 2 Painomitta (VT) 28-34 kg 2 Sam. 12:30.
- 3 Pituusmitta 46,25 cm Matt. 6:27.
- 4 Painomitta (VT) 11,4 g 1 Sam. 17:5.
- 5 Pituusmitta n. 22 cm 2 Moos. 28:16.
- 6 Pituusmitta 185 cm Apt. 27:28.
- 7 Tilavuusmitta 39,6 l Luuk. 16:6.

Lue Raamatusta, mitä Jeesus opetti mitoista: Luuk. 6:36 – 38
Mitä tarkoittaa sananlasku: Parempi virsta väärää kuin vaaksa vaaraa.

VAAKAAN:

- 1 Painomitta 340 g Joh. 12:3.
- 2 Aikamitta 3 tai 4 tuntia Matt. 24:43.
- 3 Tilavuusmitta 220 l Luuk. 16:7.
- 4 Tilavuusmitta 2,2 l 2 Moos. 16:16.
- 5 Jeesuksen aikana miehen päiväpalkka Matt. 18:28.
- 6 Pituusmitta 1,48 km Matt. 5:41.
- 7 Pinta-ala, jonka yksi juhtapari voi kyntää yhdessä päivässä Jes. 5:10.
- 8 Pituusmitta 1 km Apt. 1:12.

Lastenleiri

Siitamajalla

ke 29.6 - su 3.7.2022

Alkaa ja päättyy

päiväkahviin n. klo 14.00

Ilmoittautuminen: Eeva Voima = eeva.voima@gmail.com

STLK:n vuoden 2022 rippikoulu

järjestetään samaan aikaan lastenleirin kanssa 29.6.–3.7.2022 Siitamajalla. Ilmoittautumiset rippikouluun lähetetään 15.5.2022 mennessä

pastori Marko Kailasmaalle osoitteeseen

marko.kailasmaa@luterilainen.com Rippikoulun etäapaamisia järjestetään touko–kesäkuussa. Kutsumme kaikkia rippikouluikäisiä rohkeasti mukaan yhteisen kristinoppimme pariin.

Rippikouluikäisiä ovat kaikki tänä vuonna 15-vuotta täyttävät ja sitä vanhemmat, jotka eivät ole vielä rippikoulua käyneet.

Aikuistenleiri

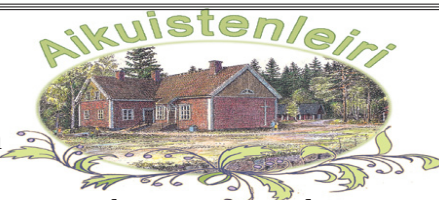
Siitamajalla

Alkaa ke 13.7. ja päättyy

Ehtoollisjumalanpalvelukseen

su 17.7.2022

Ilmoittautuminen: Anne Rouhu = rouhu.anne@gmail.com

Lapsille videoita Raamatun kertomuksista:

www.luterilainen.com/fi/videoita

Tervetuloa kuuntelemaan ajankohtaisia saarnoja!

Alla mainitut löytyvät: www.luterilainen.com/fi/kuuntele

3.4.22 MINÄ OLEN - Totuudella valhetta vastaan (MK)	Joh. 8:46-59
31.10.21 Uskonpuhdistusjuhlan saarna	Joh. 15:18-21
24.10.21 Rikkovan veljen ojentamisesta	Matt. 18:15-22
11.7. 21 Jumalalla on aika sinulle juuri nyt	Hepr. 3:12-19
26.6.21 Ihmisen järkyttävä piirre, Kristuksen käsittämätön armo	Joh. 8:1-11
20.6.21 Kenelle Herra ei lue syntiä	Room. 4:1-8
13.6.21 Herra itse on lampaittensa paimen	Hes. 34:11
23.5.21 Jumalan suuri rakkaus	Joh. 3:16-21
16.5.21 Iankaikkinen ylipappi	Hepr. 7:19-28
13.5.21 Kristus on valmiina tulemaan tuomiolle	Ef. 4:7-13
9.5.21 Usko, järki ja tunteet	1 Moos. 3:8
2.5.21 Isä, varjele ristinalainen kirkkosi pahasta	Joh. 17:11-17

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Etsimme nuoria miehiä ja varttuneempiakin, jotka ovat halukkaita pyhään saarnavirkaan

Etsimme nuoria miehiä ja jo varttuneitakin, jotka tuntevat sydämessään kutsumusta ja kiinnostusta pyhään saarnavirkaan. Pääasia on, että heillä on halu toimia sielujen pelastamiseksi ja että heillä on kiinnostus Jumalan sanaan ja luterilaiseen oppiin. Kirkkomme antaa heille opetusta ja käytännön harjoitusta, jonka jälkeen heitä voitaisiin esittää seurakunnille kutsuttaviksi pastorin virkaan.

Jos tunnet sydämessäsi, että Jumala vetää sinua pastorin elinikäiseen kutsumukseen, ota yhteyttä pastori Marko Kailasmaahan. Yteystiedot: marko.kailasmaa@luterilainen.com Puhelin 050 342 7448.

Raamattu sanoo: "Varma on tämä sana: jos joku pyrkii kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloön toimeen." (1 Tim. 3:1) STLK

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A, *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11.00. *HPE* 8.5 ja 5.6. klo 11.

Pyhäkoulu saarnan aikana. 1.5 ja 29.5.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A, *Jumalanpalvelukset*, klo 11.00. Ne pyritään välittämään jäsenille myös videoyhteyden kautta. 1.5. Ei tilaisuutta. Lukupalvelus. 8. ja 15.5. Ehtoollisjumalanpalvelus 22.5. klo 11.00. 29.5. alkaen Siitamajalla parillisten viikkojen sunnuntaina, 19.6. Siitamajalla HPE.

Hämeenlinna *Jumalanpalvelus* HPE 22.5. klo 15. *Kotihartaus* kuukauden 1. su klo. 15.00. *Pyhäkoulu* kodeissa kuukauden 3. su, 15.5. klo. 15.00. Mahdollisuus seurata myös etänä.

Pori, Marttala, Valtakatu 7 *Jumalanpalvelus* HPE pe 27.5. klo 15.00

Vaasa, Kotitilaisuus, HPE 18.6. klo 13.

Siitamajan leirikeskus:

Lastenleiri ke 29.6 - su 3.7.

Raamattuleiri ke 13.7. - su 17.7.(HPE)

Syysjuhla la 24.9 - su 26.9.

Muutoksista ilmoitamme verkkosivuilla www.luterilainen.com samoin tilaisuuksista muilla paikkakunnilla:

Pastori Marko Kailasmaa
puhelin 050 342 7448
marko.kailasmaa@luterilainen.com

Pastori Markku Särelä
Saarenvainionkatu 3 B 12
33710 Tampere
puhelin 040 5200 579
markku.sarela@kolumbus.fi

www.luterilainen.com
www.pyhakoulu.fi

Sisällys:

Onni ja onnettomuus, Martti Luther.....	82
Kristuksen jumaluus ja ihmisyys, MS.....	83
Luther ja evankeliumi 17. ja 18.....	85
Tahtominen ja tekeminen, CFWW.....	89
Minkälainen usko pelastaa, RE.....	91
Olkaamme optimisteja, Vv.....	93
Onko usko yksityisasiä? MS.....	94
Jeesus rukoilee meille taivaallisen Isän varjelusta sisältä päin uhkaavia vaaroja vastaan, GAA.....	96
Jumalan suuri rakkaus, MS.....	99
Kristuksen tunteminen tai mitä se tuo mukanaan? Martti Luther.....	103
"Tänään", AAU.....	104
Valvokaa, CFWW.....	107
Pääsiäinen, kristikunnan suurin juhla, MS.....	109
Rakas Ystävä on poissa, MK.....	110
Pääsiäisjuhla ja virkaanvihkimys 11.4.22.....	114
Virsi 572.....	115
Jumala puhuu luonnossa, Vv.....	116
Herran palveltavana, Sinikello.....	117
Ristiriitoja ajan määrittelyssä, KP.....	118
Ratkaise lause ja Mittoja Raamatussa EV.....	120-121
Tapahtumia ja tietoa www.luterilainen.com -sivuilta.....	122
Toimintatietoja.....	123
Kansi: Kyyhkynen, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2022: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Vastaava toimittaja Kimmo Pälikkö, kimmo.palikko@kp-art.fi .
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus:
seppo.sarela@luterilainen.com, puh. 045-145 8600.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com